

FRANCE ŠKRABEC — PRVI
ČASTNI OBČAN OBČINE BLOKE

4

POGOVARJALI SMO SE Z MINIS-
TROM JANEZOM DROBNIČEM

6

JOŽE ŽURGA IZ ARGENTINE

12

CERKEV MARIJINEGA ROJSTVA
NA RUNARSKEM

14

Bloški korak

glasilo občine Bloke
oktober 2006
letnik 7 | številka 4
cena: brezplačno | 500 SIT | € 2

Letošnjih prvošolčkov v Novi vasi je le deset

Vsi izgubljam

Milena Mišč

Vsak dan slišimo, da je otrok pri nas vedno manj, vendar mislimo, da to ni naš problem. Pa si poglejte spodnjo tabelo, ki prikazuje gibanje števila otrok na naši šoli.

Stanje je skrb vzbujajoče. Vsi izgubljam. Na-

prej otroci, ki se bodo šolali v razredih, kjer ne bodo mogli sestaviti niti nogometne ekipe za uro športne vzgoje in večglasnega pevskega zbora. Ne bodo deležni zdravega tekmovnega duha, ki se razvije v večji skupini otrok, imeli bodo manj vzgledov. Kako bo izgledalo skupinsko delo, ekskurzije? Ne bo nivojskega

pouka, izbirnih predmetov bo malo, okrnjene bodo interesne dejavnosti. Kaj pa druženje s prijatelji - sovrstniki?

Tudi delo učiteljev v takih oddelkih ne bo lahko. Vsi načrti so sestavljeni tako, da se dajo uresničiti vsaj v skupini dvajsetih otrok, pa naj bo to projektno delo, tekmovanja, sodelovalno učenje, skupinsko delo ...

A to ni le šolski problem, temveč problem celotnega kraja. Bloke izumirajo. Kaj nam bo pomagala čudovita narava, krasni načrti za razvoj, če pa vsega tega ne bo imel kdo izkoriščati. Problem, ki se nam zdi daleč, je tu in naš.

Preberite tudi razmišljanje na 16. strani

Razred	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Skupaj
Število otrok leta 1956/57	26	29	32	25	41	42	20	21		236
Število otrok leta 2006/07	10	14	10	19	19	18	20	21	19	150
Število otrok leta 2011/12	12	9	12	12	12	10	14	10	19	110

Občina Bloke po osmih letih delovanja

DRUGO 4-LETNO OBDOBJE DELOVANJA OBČINE BLOKE JE ZA NAMI, MI PA SMO SPET BOGATEJŠI ZA ŠTEVILNE USPEŠNO IZVEDENE INVESTICIJE TER NOVE IZKUŠNJE IN ZNANJA. ČEPRAV SMO AKTIVNOSTI OBČINE BLOKE SPREMLJALI IN ANALIZIRALI ŽE SPROTI, JE KLJUB TEMU PRAV, DA PO USPEŠNO ZAKLJUČENEM OBDOBJU POTEGNEMO ČRTO IN PONOVO OSVETLIMO GLAVNE PROJEKTE PRETEKLEGA OBDOBJA, OB TEM PA SPREGOVORIMO TUDI O TEM, KAJ BI BILO POTREBNO V NASLEDNJEM OBDOBJU ŠE POSTORITI.

V preteklih štirih letih je bilo zanimivo in dinamično.

Ko sem pripravljaj gradivo za ta članek, sem vzel v roke Bloški korak »oktober 2002«. V njem sem pred štirimi leti razmišljal in pisal tudi o načrtih za naslednje obdobje. Z veseljem lahko ugotovimo, da smo v tem obdobju realizirali praktično vse naloge, ki smo si jih takrat zadali. Verjetno ne bo odveč, da najpomembnejše projekte prejšnjega štiriletnega obdobja prikažemo tudi v številkah:

Projekti 2003–2006	mio. SIT
Obnova cestnega omrežja	176,00
Obnova vrtca in občine	74,00
Obnova Bloškega jezera	15,00
Razširitev centralnega vodov. o.	43,00
Obnova šole in telovadnice	54,00
Obnova zdravstvene postaje	42,00
Izgradnja ČN in kanalizacije	54,00
Mrliška vežica	25,00
Skupaj:	483,00

V tem štiriletnem obdobju smo v številne projekte vložili preko 500 milijonov tolarjev ter obseg investicij iz prvega 4-letnega obdobja presegli za več kot 70 %. Poleg obsega se je pomembno spremenila tudi struktura porabljenih sredstev. Največji delež sredstev smo sicer porabili za investicije v cestno infrastrukturo, vendar v strukturi ta sredstva predstavljajo le še dobro tretjino vseh porabljenih sredstev.

Na občini Bloke si prizadevamo za skladen razvoj na celotnem ozemlju Bloške planote.

V iztekajočem štiriletnem obdobju nam je uspelo realizirati številne projekte. Med prvimi je na vrsto prišla posodobitev prostorov vrtca v Novi vasi. Prenovljeni prostori omogočajo organizacijo otroškega varstva za 34 predšolskih otrok, kar trenutno zadošča potrebam otroškega varstva na Blokah.

Zelo ponosni smo tudi na uspešno izvedena obnovitvena dela zdravstvene postaje v Novi vasi. Poleg gradbenih posegov je zdravstvena postaja bogatejša tudi za številne medicinske aparature, kar pacientom naše občine zagotavlja višji nivo medicinske oskrbe.

Pomembna obnovitvena dela so bila v več zaporednih letih izvedena tudi na objektu osnovne šole in telovadnice. Osnovna šola je bila zgrajena pred 25 leti, telovadnica pa je še mnogo starejša, zato bo številne posodobitve na tem objektu potrebno izvajati tudi še v naslednjih letih. Naloga občine kot ustanoviteljice šole je zagotovitev enakovrednih pogojev za šolanje naših otrok v primerjavi z otroki iz drugih krajev po Sloveniji.

Na Studnem so vaščani sodelovali pri gradnji vodovoda.

Z velikim veseljem se spominjam tudi projekta ureditve Bloškega jezera. Ne smem pomisliti na to, da je temu bloškemu biseru grozila celo izsušitev in propad! Po uspešno izvedeni obnovi jezera in drugih ureditvenih delih v okolici jezera ter ureditvi dostopne ceste in parkirnih prostorov imamo danes na Blokah turistično točko, ki nam je lahko resnično v ponos. Prav Bloško jezero z urejeno okolico je danes podlaga za razvoj turizma na Blokah.

Pomembna sredstva smo v preteklem obdobju investirali tudi v posodobitev in razširitev centralnega vodovoda Bloke. Zelo smo se razveselili tudi nove vrtine za centralni vodovod pri naselju Škufce. S to vrtino smo pridobili stabilen in zelo kakovosten vir pitne vode v količinah, ki bodo v bodoče zadostile potrebam oskrbe s pitno vodo na celotnem območju Bloške planote.

Že tretje leto zapored uspešno izvajamo tudi izgradnjo kanalizacijskega omrežja ter postavitev čistilne naprave v naselju Nova vas. Investicija je zelo obsežna pa tudi zelo pomembna. Poleg družbenih objektov ter individualnih hiš je nova

čistilna naprava neobhodno potrebna tudi za obe industrijski podjetji na Blokah. Projekt bomo izvajali po fazah še naslednjih nekaj let, in sicer z namenom, da se bodo na čistilno napravo v Novi vasi lahko priključila vsa gospodinjstva iz naselij Nova vas, Nemška vas in Fara.

Zelo smo veseli, da smo letos prišli od besed k dejanju tudi pri izgradnji mrliške vežice. Z deli smo začeli v poletnih mesecih, dokončanje izgradnje vežice in čistile naprave ter ureditev vse okolice na tem platoju pa je predvidena v sredini naslednjega leta.

Iz preglednice realiziranih investicij je razvidno, da je bilo preteklo štiriletno obdobje zahtevno in dinamično. Seveda je v tako kratki analizi težko opisati še vse druge manjše projekte, ki so bili realizirani v tem obdobju. Na občini Bloke smo bili zelo dejavni tudi na vseh drugih področjih družbenega, gospodarskega in političnega življenja.

Načrti za naslednje štiriletno obdobje

Delo na čistilni napravi napreduje.

Pred nami so županske volitve ter volitve novega občinskega sveta. Po temeljitnem razmisleku ter vzpodbudah številnih ljudi, ki so spremljali razvoj Blok v preteklih osmih letih sem se odločil, da se za položaj župana občine Bloke potegujem še tretjič. Podlaga za mojo odločitev pa je nedvomno v tem, da imam zelo jasen in konkreten razvojni načrt tudi za naslednje štiriletno obdobje.

V tem obdobju bomo nadaljevali z razvojem infrastrukture na različnih področjih. Dokončati bo potrebno že začete investicije in sicer dograditi mrliško vežico, dokončati izvedbo kanalizacije in čistilne naprave v Novi vasi, nadaljevati bo potrebno s posodobitvami centralnega vodovoda, nekaj sredstev bo potrebno investirati tudi v obnovo cestnega omrežja.

Tudi na objektih družbenega pomena nas čakajo številne naloge. Že v naslednjem letu bomo začeli z obnovo krajevne knjižnice. V sklopu te investicije bo obnovljen tudi ostali del objekta, v katerem trenutno že deluje šolska knjižnica in pošta, v njem so tudi prostori za delovanje športnega društva Bloke.

V preteklem obdobju so bila obsežna obnovitvena dela že opravljena na objektu osnovne šole. Kljub temu je potreba po obnovitvenih delih v notranjosti šole in telovadnice še veliko. Med drugim je potrebno posodobiti kotlovnico ter celoten sistem ogrevanja, obnove so potrebni tudi sanitarni prostori, garderobe itd.

V prizadevanjih za vsestranski razvoj Blok pa seveda ne bomo pozabili na vzpostavitev pogojev za razvoj podjetništva in obrtne dejavnosti. V ta namen si že daljše obdobje prizadevamo za pridobitev lastništva vojaških objektov in pripadajočih zemljišč. Prepričan sem, da bomo ta prenos izvedli že v naslednjih mesecih. S pridobitvijo teh zemljišč bo občina Bloke dobila priložnost, da ta prostor usposobi za potrebe širitve domačih podjetij.

V naslednjem 4-letnem obdobju bomo veliko energije vložili tudi v zagotovitev novih zemljišč za potrebe individualne gradnje v Novi vasi, pa tudi na razvoj športa, kulture itd. ne bomo pozabili.

In kakšne so naše finančne zmožnosti? Na občini Bloke računamo tudi na evropska sredstva.

V tej kratki predstavitvi sem uspel nanizati le nekaj glavnih poudarkov razvojnega plana za naslednje obdobje. Želja in potreba je še veliko, vendar je realizacija v veliki meri odvisna od razpoložljivih finančnih virov. Na občini Bloke si bomo tudi v bodoče prizadevali za pridobitev dodat-

Šola je dobila novo toplo obleko.

nih finančnih sredstev in sicer s strani različnih ministrstev, ki sofinancirajo določene razvojne projekte. Prizadevali si bomo tudi za pridobitev dodatnih sredstev s strani evropskih strukturnih in kohezijskih skladov. Tako že potekajo priprave v okviru projekta »Porečja Ljubljane«. Na podlagi tega projekta naj bi sodelujoče občine pridobile evropska sredstva za izgradnjo čistilnih naprav in kanalizacijskih sistemov. Evropska sredstva si obojamo tudi za ureditev obrtne cone v Velikih Blokah. Pogoji za pridobitev le-teh pa je predhodni prenos lastništva vojaških objektov in zemljišč na občino Bloke. Nenazadnje so hitrejšemu razvoju finančno šibkejših občin naklonjeni tudi v novi vladi, saj se načrtuje povečanje obsega financiranja občin v obliki povečanja primerne porabe in sicer že od novega leta dalje.

Kot je razvidno iz tega članka, nam načrtov ne manjka. Optimistični smo tudi pri zagotavljanju potrebnih finančnih virov. Za izvedbo zastavljenih ciljev je potrebna le še prava ekipa ljudi, ki bo aktivno sodelovala in podpirala prizadevanja občinske uprave. Prepričan sem, da bodo občani občine Bloke na bližnjih volitvah znali izbrati prave ljudi, ki bodo kos zastavljenim ciljem in načrtom.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri razvoju Blok v preteklem štiriletnem obdobju. Številni uspešno izvedeni projekti so nam vlili zaupanje v naše lastne sposobnosti ter dali zadostno motivacijo za prihodnost. Hvala.

župan Jože Doles

Zakaj Bločani ne maramo Blok?

Sine Radl

Močna prizadevanja in želje izpred desetletij, ko so bile Bloke na psu in v vseh pogledih daleč za ostalimi kraji, da bi trend razvoja obrnili navzgor, so danes vendarle uresničena. To je treba priznati, saj imamo vse, kar imajo tudi drugi, morda še kaj več. Verjeli smo, da bo potrebno imeti le dovolj elektrike in vode, pa telefone in asfaltirane ceste, novo šolo, vrtec in zdravstveni dom ter hkrati in predvsem uspešno industrijo. O svoji občini in celo državi pa si takrat nihče ni upal niti razmišljati. In potem se bosta na Blokah cedila med in mleko in živeli bomo kot v raj. Stvari se bodo od tu dalje uredile kar same od sebe in domačini bodo ostali na Blokah, odseljivanje in trend padanja števila prebivalcev se bo ustavil in celo obrnil navzgor. Če je pred sto leti tu živelo dvakrat več ljudi kot danes, bo tudi sedaj lahko na tem prostoru našlo svoj dom vsaj toliko ljudi kot v preteklosti. Prazne vasi se bodo ponovno napolnile in življenje bo dobilo nov zagon.

PA JE RES TAKO?

Za objektivno oceno sploh ni treba iskati zapletenih meril in kriterijev. Dovolj je eno samo.

Vsak prvi razred v naši osnovni šoli je številčno manjši od prejšnjega. In do kje se to sploh še lahko stopnjuje? Pravzaprav smo danes zelo blizu števila nič. In kaj potem? Že sedaj smo globoko pod kritično maso ljudi, potrebnih za normalno funkcioniranje kraja in ta trend se samo še pogloblja. To je dejstvo in brez dvoma vsi dosedanja uspehi pri razvoju Blok ne dajejo zelenih rezultatov. In bloška mladina, zlasti izobražena, še naprej odhaja, pa vendar naj bi bil razvoj Blok prvenstveno v njenih rokah. Brez generacij, ki jih v tem trenutku izgubljam, so Bloke obsojene na životarjenje, staranje in propad ali pa bodo postale rezervat priseljencev in tujcev, s tem pa izgubile svoj tradicionalni kulturni značaj. Takih krajev je že drugod dovolj in velika škoda bo, če se bo to zgodilo tudi nam.

Paradoks pa je v tem, da vsi vemo, kje je rešitev, pa vendar si vsakokratna politika in njeni tvorniki premalo prizadevajo za to, da bi se stvari spremenile. Ali je pri tistih, ki lahko o tem odločajo, preveč samozadovoljstva ali pa gre pri tem za vprašanje kapitala, kjer je edini cilj dobiček?

Vem, eno so besede in drugo dejanja. Lahko je reči: »Dajte ljudem dovolj primernih delovnih mest, da se bodo zaposlili tudi izobraženi ljudje in dajte ljudem prostor, da si bodo postavili svoja domovanja.« Vem, težko je to narediti, vendar prav to je treba storiti. In po tem kriteriju se bo v bodoče ocenjevala uspešnost politike in politikov. In tudi zato imamo volitve.

Dajmo, razmislimo o pravih prioritetah!

Toliko dnevnega priseljavanja delavcev na Bloke, kot sedaj, ni bilo še nikoli prej. Čeprav se število delovnih mest povečuje, pa to v ničemer ne pripomore k omilitvi problema in kot kaže, to še ni prava rešitev.

Tudi ni rešitev strogo usmerjanje gradnje stanovanjskih hiš v obstoječa urbana naselja. Praksa kaže, da gredo mladi Bločani raje graditi in živeti na nove lokacije, kot pa se drenjati po vaseh. In ker te možnosti na Blokah skorajda ni, odhajajo še tisti redki, ki bi želeli ostati in živeti tu.

Drugi občinski praznik

PRED DOBRIM LETOM JE OBČINA BLOKE DOLOČILA PRAZNIK SV. MIHAELA ZA DAN OBČINE. V PETEK, 29. 9. 2006, SE JE TAKO V ŠPORTNI DVORANI OŠ NOVA VAS ZGODILA ŽE DRUGA PRIREDITEV ZA TA PRAZNIK. OB SODELOVANJU DRUŠTEV BOŠ, BRALNEGA DRUŠTVA MANCE KOŠIR BLOKE IN LITERARNEGA DRUŠTVA NAVDIH TER OBČINE IN OŠ NOVA VAS JE NASTALA LETOŠNJA PROSLAVA Z NASLOVOM SPOMIN SE ISKRI. POSVEČENA PA JE BILA »POZABLJENEMU« BLOŠKEMU PESNIKU IVANU ČAMPI IN OSVETLITVI NJEGOVIH DEL. PRIREDITEV SO POPESTRILI TUDI BLOČANI, KI SO PRIPRAVILI BOGAT KULTURNO ZABAVNI PROGRAM TER DODOBRA OGRELI PUBLIKO ZA KONCERT SLAVNEGA NEW SWING QUARTETA. NA PRIREDITVI PA JE OBČINA TRADICIONALNO PODELILA TUDI PRIZNANJA, ZLATI GRB IN NAZIV ČASTNEGA OBČANA, KI SO SI GA ZA DOSEDANJE DELO ZASLUŽILI NEKATERI ZASLUŽNI PREBIVALCI IN LOVSKA DRUŽINA Z BLOK.

Ni pa bila osrednja prireditev edini dogodek, ki se je nanašal na praznik. Športno društvo Bloke se je tu še posebej izkazalo. Organizirali so kolesarjenje po Blokah, nogometni turnir za osnovnošolce, streetball in pohod na Blošček, ki so ga združili s polharsko nočjo.

Društvo za zdravo življenje pa je organiziralo

»Po Krpanovi poti«, kar je pomemben prispevek k prepoznavanju Blok širom Slovenije.

Kljub temu da je njegova misel, da nagrade zgrešijo cilj, je bil priznanja vesel.

Lovska družina Martin Krpan Bloke

Lovska družina letos praznuje že 60. obletnico

Predstavniki lovcev France Hiti je povedal: »Bloški lovci so si to zaslužili. Predvsem generacije, ki so vse to začele iz nič leta 46. Nekaj so naredile in nam zapustile, da imamo kaj pokazati. Nagrado jemljem v imenu preteklih generacij, zdajšnjim in prihodnjim generacijam pa za v vzpodbudo v razmišljanju, da je potrebno kaj narediti in ne zaspati na lovorikah.«

ZLATI GRB OBČINE BLOKE

Miroslav Doles

Odkar se je Miroslav Doles ustalil na Blokah, je začel aktivno delovati v prostovoljnih gasilskih društvih Velike Bloke in v društvu Nova vas. V prostovoljnem gasilskem društvu Velike Bloke je na mestu predsednika že skoraj 35 let in v tem času je dosegel, da ima društvo nov gasilski

Nagrajenec Stane Korenjak

mednarodni dan odprtih vrat ekoloških kmetij in srečanje veteranov jadralnega letalstva.

PRIZNANJI OBČINE BLOKE ZA LETO 2006

Stane Korenjak

Priznanje Občine Bloke Stanetu Korenjaku se je podelilo na podlagi njegovih prizadevanj za Bloke in nastanek samostojne občine. Bil je tudi pobudnik za izdajo občinskega glasila, ki je leta 2000 ugledal luč v podobi Bloškega koraka. Kot glavnemu uredniku tega zelo uspešnega projekta mu dela nikoli ne zmanjka. Zavzema pa se tudi za turizem na Blokah, saj je sodeloval pri pripravi turistične karte občine ter kot aktivni član Turističnega društva prevzel organizacijo pohoda

svojega obstoja in delovanja. To je lepa doba in že sama po sebi zasluži spoštovanje in priznanje. Ni bil pa to edini razlog za to priznanje. V letih svojega delovanja so preko prostovoljnega dela zgradili 50 večjih in manjših objektov namenjenih njim, lahko pa jih koristijo tudi druga društva in posamezniki. Kot družina, ki sedaj šteje že 45 članov, se vedno aktivirajo pri organizaciji raznih prireditev na Blokah. Vzorno pa sodelujejo tudi z osnovno šolo Toneta Širaja Aljoše, kjer vodijo strelski krožek, pomagajo pri pouku o naravi, z učenci organizirajo razstave likovnih del in trofej ali pa se udeležujejo čistilnih akcij. Ustanovili so tudi pevski zbor, ki predstavlja njihovo družino in Bloke tudi po drugih krajih Slovenije. Naloga lovcev se skozi čas spreminja in sedaj se tudi bloške lovce šteje med naravovarstvenike.

Ivan Hiti prevzema priznanje za Lovsko družino

dom, opremo in tudi številčnost članov se je v tem času povečala.

V krajevni skupnosti Nova vas – Bloke je bil 6 let tajnik, nato pa 18 let predsednik sveta KS, kjer si je prizadeval za sledenje razvoju drugih KS v takratni občini Cerknica. Pod njegovim predsedovanjem, kljub pomanjkanju financ, je bilo na Blokah posodobljeno vodovodno omrežje, napeljani telefoni do večine vasi in oskrba z električno energijo. Zgrajena je bila tudi osnovna šola, nekaj stanovanj in zdravstvena postaja. Zavzemal pa se je tudi za samostojno občino. Po prireditvi je povedal: »Vesel sem, zelo sem vesel! To mi je priznanje v tem kraju za 44-letno delo. V obrazložitvi niso zapisali vseh funkcij in dolžnosti, ki sem jih opravljal, saj jih je bilo kar nekaj. To nagrado bi primerjal z na-

grado maršala Tita, ki sem jo dobil v preteklosti. Ravno tako sem je bil vesel, toda priznanje zlati grb ima še dodaten pomen, ker so mi ga podelili v mojem kraju.»

ČASTNI OBČAN OBČINE BLOKE

France Škrabec

France Škrabec je velik del svoje bogate življenjske

poti posvetil najrazličnejšim aktivnostim na gospodarskem in političnem področju ter s tem pomembno vplival na vsestranski razvoj Bloške planote. V tem času je pri njem dozorela ideja, da razvoj Blok lahko uspešno nadaljujemo le Bločani sami. Na tej osnovi si je aktivno prizadeval za ustanovitev samostojne občine.

Po ustanovitvi občine je zasedel mesto v občinskem svetu in kot najbolj izkušenemu članu sveta je bila zaupana tudi naloga prvega podžupana v novi občini.

Nenazadnje se mu je podelilo priznanje za izjemne zasluge pri promociji Blok. Zelo aktivno je sodeloval pri nastanku turistične karte, predstavljal je Bloke na radiu in televiziji, se na vse kriplje trudil, da ne bi kulturna dediščina tonila v pozabo, aktivno sodeloval pri filmu *Beli krog življenja* in drugih filmskih projektih o Blokah, demonstriral svetovno znano bloško smučanje in smuči po raznih prireditvah širom Slovenije. Še sedaj s svojo duhovitostjo in znanjem vodi razne skupine po Blokah in jim jih na slikovit način tudi predstavi.

Prireditev sta popestrili tudi flavta in kitara izpod virtuosnih prstov mladih Bločanov

Miro Doles prejema priznanje

France Škrabec se zahvaljuje za podeljeno čast

Letošnji občinski nagrajenci: Stane Korenjak, Miro Doles, France Škrabec, Ivan Hiti (LD)

Je tudi član moškega in mešanega pevskega zbora KD Bloke in v odsotnosti zborovodje prevzame tudi vodenje zbora. V letu 2001 je pripravil tudi brošuro »Bloke s pesmijo 70 let in več«, ki je dragocen spomin na kulturno dejavnost na Blokah v prejšnjem stoletju.

France je ganjen povedal: »Prijetno se človeku zdi, da po dolgih letih udeleževanja dobi priznanje za to. Posebno pa sem počaščen, vsaj kolikor poznam bloško zgodovino, da sem prvi občan, ki je dobil naziv častni. Naj bi pa ta nagrada bila spodbuda tudi mladim, da se ne da narediti vse naenkrat, ampak da kapljica na kapljico lahko tudi skalo prevrta.«

Matej Kljun

Intervju z ministrom za delo, družino in socialne zadeve mag. Janezom Drobničem

Vselej sem bil zagnan in imel dovolj energije za nekaj več

MINISTRA JANEZA DROBNIČA GOTOVO VSI POZNAMO. ROJEN JE V GLOBELI V SOSEDNJI OBČINI SODRAŽICA IN VAM BO DEJAL, DA JE DOLENJEC. VENDAR NJEGOV OČE IZHAJA Z BLOK IN SE JE PRIŽENIL NA DOLENJSKO. OSNOVNO ŠOLO JE OBISKOVAL V SODRAŽICI. NADALJEVAL JE ŠOLANJE NA GIMNAZIJI V LJUBLJANI TER NATO ŠTUDIRAL NA FAKULTETI ZA ORGANIZACIJSKE VEDE. PRIDOBIL SI JE ŠE MAGISTRSKI NASLOV NA FAKULTETI ZA DRUŽBENE VEDE V LJUBLJANI. PREDEN JE BIL IZVOLJEN ZA POSLANCA V SLOVENSKE PARLAMENT, JE BIL ZAPOSLEN NA ZAVODU ZA ZAPOSLOVANJE KOT STROKOVNI SVETOVALEC. JE POROČEN TER OČE TREH OTROK. ŽIVI V LJUBLJANI.

Kakšni spomini vas vežejo na mladost in domači kraj?

Seveda so bili to čisto drugi časi. Takrat še ni bilo avtomobilov, motorjev in računalnikov.

Televizija je bila le v nekaterih hišah. Da smo preživel, je bilo potrebno trdo delati. Kot otrok sem moral vselej pomagati na polju ali pa v hlevu. Pa še zelo vesel sem bil, če sem si kje drugje lahko zaslužil kakšen dinar za šolo. Zelo rad se spominjam košnje s koso. Šlo mi je zelo dobro in še danes sem se pripravljen pomeriti pri tem delu. Le spretnosti klepanja se še nisem privadil. To moram še osvojiti.

Menda ste rojeni doma v Globeli?

Vsi moji sošolci so že imeli vpisan kot kraj rojstva Ljubljano. V tem času so matere že hodile rojevati v porodnišnico. No meni pa se je očitno preveč mudilo na svet in ni bilo časa za pot v Ljubljano. Tako sem rojen doma v Globeli. Ta moja „neučakanost“ me označuje še danes. Vselej imam občutek, da je moč narediti še nekaj več. Novi izzivi so vedno pred mano in vedno najdem energijo, s katero jih rešujem. Ta ponos, da sem rojen v Globeli, me pa še vedno spremlja. Čeprav živim v Ljubljani, sem močno navezan na te kraje. Kot politik vselej čutim dolžnost, da sodelujem in pomagam v razvoju tudi domačega kraja.

Kakšni spomini vas pa vežejo na Bloke? Ali ste tudi kakšno „slišali“ na ta račun?

V bistvu imam le dobre spomine. Naša sodraška dolina je nekako stisnjena med okoliško hribovje, ko pa sem prišel v Velike Bloke, rojstno vas mojega očeta, je pa bilo vse tako široko in svetlo. Posebej se še spominjam smuči, ki jih je oče prinesel s seboj z Blok. Lepo domače mojstrsko delo s kovinsko čeljustjo spredaj za čevelj in patent s „ključem“ zadaj. Seveda so bile zelo velike, sploh zame kot otroka. Smučal sem lahko le naravnost. No kasneje sem dobil tudi primernejše smuči. Kot otroci smo se v Sodražici šli tudi smučarske skoke. Iz tistih časov imam rekord 32 m. Ljubezen do smučanja me pa še vedno spremlja. Zelo rad alpsko smučam. Prejšnjo zimo sem tudi tekkel na Bloških tekih.

Za dvajsetkilometrsko progo ste porabili menda le eno uro in osem minut, kar je odličen rezultat za rekreativca. Kako vam uspe vzdrževati tako dobro kondicijo?

Kot minister res nimam časa, da bi kaj dosti treniral. Očitno mi je ostala še moč iz časov, ko sem se redno udeleževal suhih tekaških maratonov in se nanje tudi ustrezno pripravljaj.

Iz sociologije ste opravili magistriraj. Sociologija pa je tudi veda, ki je nekako „dekla“ vladajočemu režimu. To pa najbrž ni po meri vašemu značaju?

V osnovni šoli mi je šla zelo dobro matematika in moja želja je bila, da bi bil profesor matematike. V srednji šoli sem si želel postati psiholog ... Na koncu me je pritegnila sociologija, ki je v tistih časih žal imela močno obeležje režima. Na zagovoru magistrske naloge mi je profesor Veljko Rus postavil kar deset dodatnih vprašanj. Pa sem bil dobro pripravljen in sem dobro zagovarjal svoje delo ...

Kaj vas je vodilo, da ste se aktivno pričeli ukvarjati s politiko?

Kot svetovalec na zavodu za zaposlovanje sem se srečal z mnogimi ljudmi in videl njihove težave, ki jih ne jaz ne oni nismo znali ali mogli razrešiti, saj je bil vzrok v slabem sistemu javnega funkcioniranja. Če sem hotel biti dosleden, sem ugotovil, da se je potrebno lotiti stvari sistemsko. Država mora imeti do ljudi bolj prijazen sistem družbenega funkcioniranja. No, tako sem se znašel v politiki.

Občutki ob napredku, ki ga je Slovenija v tem času dosegla, so prijetni

Letos v jeseni bosta minili dve leti Janševe vlade. Kakšni občutki vas kot neposrednega akterja pri tem spremljajo?

Občutki ob napredku, ki ga je Slovenija tudi v tem času dosegla, so prijetni. Veliko je bilo posortjenega v okviru ministrstva, ki ga vodim pa tudi v okviru vlade kot celote.

Verjetno je v funkcioniranju sistema, kot je država, najpomembnejše učinkovito gospodarstvo. In gospodarska rast je v tem obdobju zelo visoka, 5 odstotna, kar je več od pričakovanj. V tem obdobju je upadlo število nezaposlenih, povečala pa se je zaposlenost. Z novim letom se bomo vključili v monetarno unijo in prevzeli evro, kar nas uvršča med najuspešnejše države Evropske unije. Vsekakor smo na pravi poti.

Vi osebno vodite zelo zahtevno, zlasti pa občutljivo ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve. Kakšni občutki vas navdajajo, ko ugotavljate, da so nekatere tradicionalne vrednote, kot je družina in podobno, v krizi? Poseben kazalec je slovenska rodnost, ki je tako nizka, da nakazuje katastrofo. Kako tu dalje?

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je vsekakor zelo občutljivo, saj zadeva tako ali drugače neposredno vsakega državljana. Menim, da smo doslej dela-

li dobro. Že v začetku mojega mandata smo zagotovili, da se socialni položaj upokoјencev ne poslabša, saj smo rast pokojnin vezali na rast plač in s tem tudi uresničili predvolilno obljubo. Z usmerjenimi ukrepi aktivne politike zaposlovanja in z dobrim delom zaveda smo uspeli zmanjšati število brezposelnih. Uvajamo nove ukrepe na trgu dela, da bo delo spet vrednota in da se bo splačalo delati. Na področju socialnih pomoči preprečujemo zlorabe. Želimo, da so do pomoči upravičeni tisti, ki jo zares potrebujejo. Aktivno smo se lotili tudi družinske politike in uvedli nekatere dodatne spodbude za odločanje za rojstvo in v podporo družini. Prav družina je namreč tista, ki daje trdnost družbi, državi. Z vsemi ukrepi in strategijo za višjo rodnost, ki jo pripravljamo, se želimo spopasti z nizko nataliteto in povečati število rojstev. Pravijo, da je visoka nataliteta značilna za revne dežele. Toda po tej poti vendar ne moremo iti. Zato si bomo še naprej prizadevali izboljšati materialni in statusni položaj družine, še zlasti tiste z več otroki. Vsekakor pa mora politika ustvariti javno mnenje, da smo trdna država in vemo, kam gremo. Prihodnost naj nas vendar ne skrbi in naši otroci se bodo imeli možnost izobraževati, imeli bodo vse potrebne dobrine (računalnik, avto itd.) in tudi možnost zaposlitve in dela.

In kako dvigniti javno mnenje o nekaterih tradicionalnih vrednotah?

To mora biti skrb vseh nas. Živimo življenje, ki nam bo v ponos in drugim za vzor.

Globalizacija je pojav, ki je vse bolj in bolj prisoten. Proces je silovit in prizadene predvsem podeželske skupnosti. Na primer: na Blokah smo letos vpisali le deset otrok v prvi razred. Kako ohraniti poseljenost in kulturno krajino podeželja?

Samo deset otrok imate v prvem razredu? Ali je to res? Sicer pa mislim, da se politika majhnih občin kaže kot pozitivna. Te gotovo skrbijo same zase bolj, kot so prej za njih skrbeli iz večjih centrov. Na drugi strani pa je potrebno še izboljšati politiko skladnejšega regionalnega razvoja, skozi katero bo država in EU finančno pomagala graditi in vzdrževati sistem komunalne infrastrukture in drugih družbenih dejavnosti.

Kaj konkretno v tem smislu lahko svetujete Blokam in Bločanom?

Predvsem mora občina poskrbeti za zemljišča, bodisi za obrtno in gospodarsko dejavnost kakor tudi za stanovanjsko gradnjo. Seveda pa morajo biti ta zemljišča poceni, da bodo prihajali investitorji od drugod. Najmanj primerno sem mi zdi čakati, da se bodo na Blokah pojavile velike svetovne korporacije ter zgradile kapitalsko intenzivno proizvodnjo. To se žal ne bo zgodilo, ker je v protislovju z globalizacijo. Vsekakor je potrebno razvoj graditi na bolj občutljiv način. Danes veliko govorimo o eko regijah. Vendar, ko se za to odločimo, moramo razmišljati, kako to prodati, saj večina prebivalstva živi v mestu in ne pozna življenja, ki ga daje nek naraven habitat. Za podeželje so gotovo zanimive investicije oziroma objekti socialnega statusa, ki jih praviloma financira država, potrebujejo pa razmeroma veliko dokaj visoko izobražene delovne sile. Ministrstvo pospešuje javno socialno infrastrukturo s širitvijo socialno varstvenih programov, kot so varstveno delovni centri, domovi za starejše občane ..., kar tudi prispeva k večji zaposlenosti. Občine pa morajo ponuditi projekte za javna dela ter za netržne zaposlitvene programe.

Pred nami so volitve za lokalne skupnosti: Kaj pričakujete?

Napovedovati volilni rezultat ni hvaležno delo. Sicer pa sem optimist, ker menim, da se pri nas dela dobro in se standard dviga in da tudi ljudje čutijo tako.

Ali se spet kaj vidimo na Blokah?

Seveda. Pozimi na Bloških tekih. Smučarski tek mi je že postal kar mala obsesija. Kot dober rekreativec bi pa seveda rad rezultat z zadnjih tekov malo izboljšal.

Vsekakor je potrebno razvoj graditi na bolj subtilen način

Pogovarjal se je in zapisal Stane Korenjak

12. redna skupščina Kovinoplastike Lož d. d.

Delničarji podprli predloge

Lož, 6. JULIJA – DANES JE V PROSTORIH KOVINOPLASTIKE LOŽ D. D. POTEKALO ZASEDANJE 12. SKUPŠČINE DELNIČARJEV, KI SO SE SEZNANILI Z LETNIM POROČILOM O POSLOVANJU V LETU 2005, IMENOVALI REVIZORJA, OBRAVNAVALI PREDLOG ZA IZPLAČILO DIVIDEND, NAGRADE ČLANOM NADZORNEGA SVETA IN UPRAVE TER PODELILI RAZREŠNICO ČLANOM UPRAVE IN ČLANOM NADZORNEGA SVETA ZA POSLOVNO LETO 2005.

Letno poročilo za leto 2005, s katerim se je skupščina seznanila, poudarja, da je bilo leto 2005 za Kovinoplastiko Lož zahtevno, saj so borzne cene vseh repromaterialov v lanskem letu naraščale, vendar so z nabavnimi aktivnostmi uspeli kontrolirati cenovne pritiske in vpliv na uspeh poslovanja. Obenem pa so se v lanskem letu zaključili pomembni razvojno-investicijski projekti. V proizvodnjo in prodajo so bile uvedene nove skupine proizvodov, kot so novo inovativno polkenskoko ARX wind 300, družina pomivalnikov višjega cenovnega razreda Alveus Vision, stavbno pohištvo iz ALU profilov, komponente za avtomobilsko industrijo. V operativno uporabo so bile uspešno predane velike investicije iz leta 2004. Čisti prihodki od prodaje so znašali za Skupino Kovinoplastika Lož 21, 375 mlrd. SIT (89, 2 mio. €) in za matično družbo 18, 376 mlrd. SIT (76, 7 mio. €). Čisti prihodki od prodaje proizvodov iz leta 2005 so bili v Skupini Kovinoplastika Lož povečani za 5, 5 % in v matični družbi za 7 %. Čisti dobiček pa je Skupina dosegla v višini 1, 012 mlrd. SIT in matična družba 993, 6 mio. SIT. Dodana vrednost na zaposlenega v Kovinoplastiki Lož je v letu 2005 znašala 27 200 €.

Delničarji Kovinoplastike Lož d. d. (zastopanega je bilo visokih, 89,93 % kapitala) so sprejeli naslednje sklepe:

- Na predlog uprave in ob pozitivnem mnenju nadzornega sveta sprejem skupščinskega sklepa, dase bo uporabi preostanka bilančnega dobička odločalo v naslednjih letih.
- Del bilančnega dobička iz preteklih let v višini 98 SIT bruto na delnico se uporabi za izplačilo dividend.
- Članom uprave in članom

nadzornega sveta se za poslovno leto 2005 podeli razrešnico in se s tem potrdi njihovo uspešno delo.

- Za uspešno delo se podeli nagrada nadzornemu svetu v višini 11,5 mio. SIT.
- Za uspešno delo se podeli nagrada članom uprave v višini 11,5 mio. SIT.
- Na predlog nadzornega sveta skupščina imenuje za revizorja družbe za poslovno leto 2006 revizijsko hišo KPMG Slovenija d. o. o.

Delničarji so bili tudi seznanjeni z načrtom za tekoče leto 2006 in s potekom njegovega uresničevanja v prvem polletju. V letu 2006 načrtujejo povečanje prihodkov iz prodaje za nadaljnjih 10 %. Drugi operativni cilji so: dodana vrednost na zaposlenega 30. 000 € ob nespremenjenem številu zaposlenih, čisti dobiček 4, 2 mio €, donos na kapital 6 %, donos na sredstva 4, 5 %, obseg investicij in naložb 6, 25 mio €, tekoče bodo upošteevane vse sprejete ekonomsko socialne reforme, ki jih bo sprejela slovenska vlada, po sprejemu nove kolektivne pogodbe dejavnosti konec leta 2005, bodo v podjetju sklenili tudi podjetniško kolektivno pogodbo. V podjetju prav tako načrtujejo dokončanje treh večjih investicijskih projektov v poslovno-logistične centre v hčerinskih podjetjih v Srbiji, na Hrvaškem ter v Bosni in Hercegovini. Njihova skupna investicijska vrednost dosega 2,0 mio. €. Obsežno povečanje logističnih in poslovnih prostorov bo pomembno vplivalo na kakovost ponudbe ter na rast obsega poslovanja na omenjenih trgih, hkrati pa bo še dodatno utrdilo dobro ime, ki ga družba tam že desetletja uživa.

Aleš Tišler

Anketa

Poleti treniramo, pozimi tekmujemo

MOGOČE STE TUDI VI MED POLETNIM SPREHODOM SREČALI SKUPINO MLADIH ŠPORTNIKOV, KI KLANCE PREMAGUJE KOT ZA ŠALO. TO SO ČLANI SMUČARSKEGA KLUBA OLIMPIJA, KI ŽE KAR NEKAJ LET USPEŠNO TEKMUJEJO IN ZASTOPAJO BLOKE NA DRŽAVNIH TEKMOVANJH PO CELI SLOVENIJI. PRAVIJO, DA SO STRAH IN TREPET, SAJ VEDNO POBEREJO NAJBOLJŠA PRIZNANJA. IN KAKŠEN JE NJIHOV CILJ V PRIHODNOSTI? BREZ KAKRŠNIHKOLI POMISLEKOV MI V EN GLAS ODGOVORIMO, DA SO TO OLIMPIJSKE IGRE.

VERJAMEM, DA JIM BO USPELO, SAJ IMAJO BLOŠKO TRMO, PA ŠE SMUČANJE IMAJO V KRVU, SAJ PRIHAJAJO IZ ZIBELKE SMUČANJA.

Tina Kranjc, 13 let, Studeno: »Tek na smučeh treniram 3 leta. Treninge in šolske obveznosti se kar da uskladiti, včasih, ko so tekme ob nedeljah, je malo bolj naporno. Trenirati si želim še naprej, tudi ko bom v srednji šoli, saj sem se navadila, da imam vedno nekaj poleg šole. Moja vzornica je Petra Majdič, sem se tudi že osebno srečala z njo.«

Jure Žurga, 13 let, Topol: »S tekom sem se začel ukvarjati pred 4 leti. Nikoli mi ni težko iti na trening, čeprav je včasih zelo naporno in zaradi tega pade kakšna slaba ocena. V šoli nimamo nobenih privilegijev. Moj najboljši rezultat je 2. mesto v skupnem pokalu Slovenije. V svetovnem merilu mi je najbolj všeč smučarski tekač Italijan Christian Zorzi.«

Luka Kandare, 13 let, Topol: »S smučarskim tekom se ukvarjam že štiri leta. Nikoli mi ni težko uskladiti trening in šolske obveznosti, vse se da. Odkar ima Olimpija sedež na Blokah, se za nas člane ni kaj veliko spremenilo, smo pa dobili motorne sanke. Do sedaj je moj najboljši rezultat prav tako druga uvrstitev v skupnem pokalu Slovenije. Z Juretom imava skupnega vzornika Italijana, upam, da bom kdaj na njegovem mestu.«

Lara Milavec, 9 let, Nova vas: »Pri Olimpiji treniram dve leti. Šola nikoli ne trpi zaradi mojih treningov in tekom. Čeprav moramo večkrat zgodaj vstajati, mi ni težko, ker grem rada na vse tekme in se imamo vedno zelo lepo. Najboljša tekma mi je bila na Hrvaškem v Platak. Sem se tudi že slikala s Petro Majdič in mi je tudi kot športnica zelo všeč. Če se le da, se udeležim Bloških tekov, nazadnje sem zasedla 2. mesto.«

Katja Kranjc, 10 let, Studeno: »Pri klubu sem začela trenirati pred dvema letoma. V šoli nimam nikoli problemov zaradi napornih tekom in treningov, učitelji so vedno zelo razumevajoči. Rada grem na vse tekme, saj tam spoznam tudi kakšne nove prijatelje. Včasih ni prijetno, če preveč sneži, ker potem ne moremo opraviti svojega dela tako, kot je treba. Tudi jaz sem se slikala s Petro Majdič, res je zelo prijazna in dobra športnica. Rada grem na Bloške teke.«

Jaka Komidar, 10 let, Hudi Vrh: »Tudi jaz se že dve leti resno ukvarjam s tekom. Treninge in šolo zlahka uskladim, pa tudi učitelji nas razumejo, če kdaj ne moremo biti vprašani. Odkar je Olimpija na Blokah, imamo novega trenerja. Med sabo se dobro razumemo, še posebno se dobro spoznamo, ko se vozimo na tekme in treninge. Moj najboljši rezultat je prvo mesto – Jub-Dol. Ko bom velik, si želim, da bi bil tako dober kot Janez Ožbolt.«

Anja Anzeljc

**OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA
OBČINE BLOKE
Nova vas 4a
1385 Nova vas na Blokah**

Na podlagi drugega odstavka 74. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 22/06 in 70/06) v zvezi z določbami 60. in 61. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 44/92, 60/95, 67/97, 70/20 in 78/06) je občinska volilna komisija Občine BLOKE po opravljenem žrebanju vrstnega reda na glasovnici dne 7. 10. 2006 javno objavila naslednji potrjeni

SEZNAM KANDIDATOV ZA VOLITVE ŽUPANA OBČINE BLOKE

IN

**SEZNAM KANDIDATOV ZA VOLITVE ČLANOV OBČINSKEGA
SVETA OBČINE BLOKE,**

ki bodo dne 22. oktobra 2006

V seznam je vpisan naslednji

KANDIDAT ZA ŽUPANA OBČINE BLOKE

1. Jože Doles, rojen 8. 8. 1956, stan. Ravne na Blokah 18, univ. dipl. ing. strojništva, direktor, predlagatelj koalicija strank: OO SDS BLOKE, OO NSi BLOKE, OO SLS BLOKE

Voli se 1 (en) kandidat.

V seznam so vpisani naslednji **KANDIDATI ZA ČLANE OBČINSKEGA SVETA OBČINE BLOKE**

ŠT.	IME IN PRIIMEK	ROJEN	KRAJ BIVANJA	IZOBRAZBA	DELO, KI GA OPRAVLJA	PREDLAGATELJ
1	Milan Modic	25. 10. 1962	Nova vas 85	ing. stroj.	vodja tehnično razvoj. oddelka	lista predlagatelja Mateja Zabukovca in skup. volivcev
2	Primož Oražem	4. 3. 1980	Runarsko 7	študent	študent	mladi za Bloke
3	Olga Doles	11. 2. 1961	Ravne na Blokah 18	doktor medicine	splošni zdravnik	OO SLS Bloke
4	Polona Šivec	19. 6. 1987	Mramorovo pri P. 5	študentka	študentka	Romana Sajevec in skupina volivcev
5	Miroslav Doles	19. 12. 1942	Velike Bloke 15 A	kv. krojač	upokojenec	OO LDS Bloke
6	Milena Škrabec	3. 3. 1949	Velike Bloke 1 F	medicinska sestra	upokojenka	OO LDS Bloke
7	Jožef Mulc	25. 3. 1969	Fara 1	vzdrževalec vozil in str.	samostojni podjetnik	Romana Sajevec in skupina volivcev
8	Janez Širaj	13. 11. 1953	Ravnik 9	trgovec	vodja odkupa	OO LDS Bloke
9	Stanka Rebec	11. 11. 1964	Ulaka 15	ekonomist	vodja proračuna občine	OO SD
10	France Dobravec	6. 2. 1960	Velike Bloke 18	univ. dipl. ing. les.	direktor prodaje	OO N.Si Bloke
11	Barbara Zgonc	12. 10. 1975	Nova vas 63	dipl. oec	višja svetovalka	OO N.Si Bloke
12	Rok Korenjak	22. 11. 1974	Nova vas 79	univ. dipl. ing. gradb.	produktni vodja	OO N.Si Bloke
13	Ervin Kraševac	25. 5. 1981	Nova vas 45 A	študent	študent	mladi za Bloke
14	Barbara Brus	23. 2. 1973	Nova vas 59	osnovna šola	poklicno izobraževanje	Romana Sajevec in skupina volivcev
15	Marija Žgajnar	6. 7. 1960	Polšeče 3	univ. dipl. ing. zoot.	direktor	OO SDS Bloke
16	Ivan Lah	6. 6. 1960	Glina 8	doktor vet. medicine	veterinar	lista predlagatelja Mateja Zabukovca in skup. volivcev
17	Alojzij Mazij	9. 10. 1950	Velike Bloke 60 A	univ. dipl. ing. stroj.	predsednik uprave	OO LDS Bloke
18	Katja Lah	13. 2. 1976	Nova vas 16	prof. slo. in prim. knjiž.	profesorica slovenščine	mladi za Bloke
19	Jožef Rot	5. 10. 1938	Nova vas 55	tesar	upokojenec	OO SDS Bloke
20	Darko Žagar	2. 10. 1986	Velike Bloke 3 B	dijak	delavec	Romana Sajevec in skupina volivcev
21	Iztok Škrlj	14. 6. 1964	Sleme 6	ing. elektrotehnike	direktor d.d.	lista predlagatelja Mateja Zabukovca in skup. volivcev
22	Nataša Širaj	16. 9. 1974	Metulje 22	univ. dipl. ing. zoot.	svet. za projektno financiranje	OO SDS Bloke
23	Bor Zgonc	06. 11. 1982	Topol 12	študent	študent	OO SLS Bloke
24	Zvonko Govednik	10. 10. 1956	Fara 15	natakar	delavec	OO SLS Bloke
25	Matej Kljun	1. 3. 1979	Ravne na Blokah 32	študent	študent	OO SD
26	Jožef Obreza	11. 9. 1946	Ravnik 1	lesarski tehnik	upokojenec	Romana Sajevec in skupina volivcev
27	Janez Košir	6. 6. 1964	Jeršanovo 1 A	prodajalec	prodajalec	OO SDS Bloke
28	Andreja Modic	28. 10. 1967	Nova vas 85	prof. mat. in fizike	predmetni učitelj mat. in fizike	lista predlagatelja Mateja Zabukovca in skup. volivcev
29	Jože Lavrič Casccio	18. 3. 1964	Nova vas 46	spec. managementa EU	svetovalec	Romana Sajevec in skupina volivcev
30	Emil Zabukovec	16. 5. 1964	Nova vas 11	kmet. tehnik	tržnik	lista predlagatelja Mateja Zabukovca in skup. volivcev
31	Franc Rot	26. 2. 1967	Studenec na Blokah 26	lesarski tehnik	učitelj	Romana Sajevec in skupina volivcev

Voli se 7 (sedem) članov občinskega sveta.

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA

OBČINE BLOKE

Nova vas 4a

1385 Nova vas

R A Z G L A S

Na podlagi drugega odstavka 74 člena Zakona o lokalnih volitvah (Ur. l. RS, št. 22/06 in 70/06- odločba US z dne 6. julija 2006) v zvezi z določbami 60. in 61. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 44/92 in 60/95) Občinska volilna komisija občine BLOKE objavlja

**SEZNAM KANDIDATOV
ZA ČLANE OBČINSKEGA SVETA OBČINE BLOKE**

Pojasnilo:

Občinska volilna komisija Občine Bloke Vas obvešča, da bodo **volitve v nedeljo, 22. oktobra 2006, na krajevno običajnih voliščih med 7. in 19. uro.**

Pri volitvah **župana** volivec glasuje tako, da na glasovnici obkroži številko pred imenom kandidata. Prazna glasovnica je neveljavna.

Pri volitvah **članov občinskega sveta** volivec glasuje o posameznih kandidatih tako, da na glasovnici obkroži številke pred imeni kandidatov za katere glasuje. **Volivec lahko glasuje za največ 7 (sedem) kandidatov, lahko pa tudi manj.** Neveljavna je glasovnica, na katerih je obkroženih 8 (osem) ali več števil pred imeni kandidatov ali če je prazna. Neveljavna je tudi glasovnica, na kateri ni mogoče ugotoviti, za katere kandidate je volivec glasoval.

PREDČASNO GLASOVANJE

je namenjeno tistim volivcem, ki so na dan glasovanja odsotni in bo potekalo **od torka, 17. 10. 2006 do četrтка, 19. 10. 2006**, na sedežu občinske volilne komisije Občine Bloke med 9. in 17. uro.

DO GLASOVANJA NA DOMU

imajo pravico samo tisti volivci, ki se zaradi bolezni ne morejo osebno oglasiti na volišču. Glasovanje na domu pa se opravi le na prošnjo, ki jo morajo navedeni volivci sporočiti oziroma vložiti pri občinski volilni komisiji Občine Bloke najkasneje 3 (tri) dni pred dnem glasovanja, to je **do dne 19.10.2006.**

GLASOVANJE PO POŠTI

se opravi le, če tako zahtevajo volivci, ki služijo vojaški rok, ki so v domovih za starejše občane, pa tam nimajo stalnega prebivališča, ki so na zdravljenju v bolnišnici ali zdravilišču. Prošnjo za glasovanje po pošti morajo navedeni volivci sporočiti oziroma vložiti pri občinski volilni komisiji najkasneje 7 (sedem) dni pred dnevom glasovanja, to je **do dne 15.10.2006.**

VOLIŠČE DOSTOPNO INVALIDOM

Volivci, ki želijo glasovati na tem volišču, morajo to svojo namero sporočiti občinski volilni komisiji Občine Bloke najpozneje tri dni pred dnevom glasovanja, to je **do dne 19. 10. 2006.**

Za vse zgoraj navedene predloge vložite pisno po pošti na sedež Občinske volilne komisije občine Bloke, Nova vas 4a, 1385 Nova vas ali na tel. št. 70 98 918 tajnici občinske volilne komisije Jožici Anzeljc.

V Novi vasi, dne 07.10.2006

Občinska volilna komisija Občine Bloke
Predsednik Robert Marolt, univ. dipl. pravnik

Jože Žurga s Studenca

Bločan proti vsej Argentini

DESKANJE JE ŠPORT, KI JE JOŽETU, ALI KOT GA KLIČEJO V ARGENTINI HOZEJU, V SRCU, OD KAR JE S SVOJIMI 17 LETI UGLEDAL OBALE TURISTIČNEGA MESTA MIRAMARA. ZA TISTE, KI NE VESTE, KAJ IN KAKO JE VIDETI DESKANJE, JE TO LEPO OPISAL JOŽE V SVOJEM ČLANKU OB 40. OBLETNICI DESKANJA V MIRAMARU.

»Najprej moraš prebiti valove, pri tem si pomagaš z rokami, medtem ko ležiš na deski. Cilj je, da prideš za tiste valove, ki se že rušijo. Če so valovi normalni, med metrom in metrom in pol, je to relativno lahko, če pa je morje razburkano in so valovi veliki čez tri in pol metre, pa je to zelo težka etapa. Val, ko se zruši nate, ti najprej iztrga desko iz rok, seveda je deska privezana na tvoj gleženj, toda to nič ne pomaga. Voda te pritisne pod val, ki te potem tam tišči in vrtinči. Šele čez čas, ko te izpusti, greš lahko po zrak in potem se zruši nate še drugi val in tretji in tako dalje. Vse dokler ne obupaš ali pa premagaš morje in prideš do tako zelenega vala. Postaviš se pred njega in ko se začne voda dvigovati, se začneš poganjati po njem navzdol proti obali. Ko začne deska sama drseti, pa so tu v igri sekunde. Če zamudiš trenutek, ostaneš za valom, če je pa val prestrm, pa padeš pred njega in zopet se začne trpljenje, ki sem ga že prej omenil. Bistvo je, da drsiš po valu in ga izkoristiš za razna vijuganja, seveda pa je to odvisno od spretnosti in sposobnosti deskarja, kako se bo odrezal.«

Vse se je začelo na Blokah, na Studencu, ko se je pri Žurgovih leta 1941 rodil sin Jože. Bil je čisto običajen mulc. Rad se je ukvarjal s športom in poskušal na vse načine narediti nekaj, kar ni še nihče, ki ga pozna. Tako je bilo na primer s salto. Nekoč je videl v nekem filmu salto in potem je toliko časa skakal in se metal po tleh, dokler mu ni uspelo. Vedno je rad poskušal kaj novega. Pozimi je prosti čas po večini preživel na smučeh in do svojega 17 leta dobil tudi nekaj odličij. Poleti pa je najrajši hodil na sosedov bajer in se učil plavati.

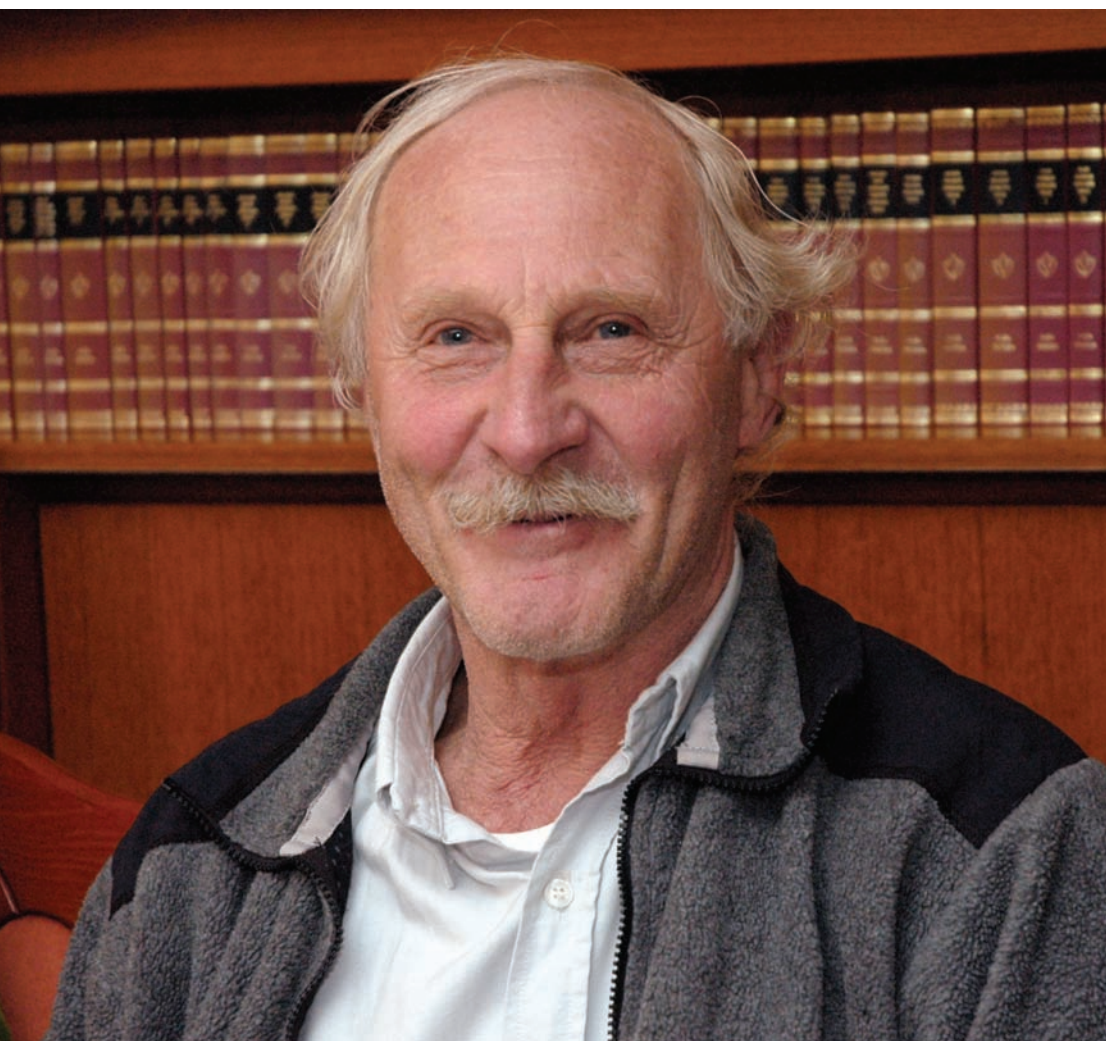
Njegov oče je odšel z doma, ko je bil Jože star komaj štiri leta. Takoj po vojni je moral v Italijo, kjer je preživel tri leta po različnih taboriščih. 1948. leta pa je z ladjo kot politični begunec odplul v Argentino, ki je bila takrat ena redkih držav, katera je sprejemala starejše emigrante. Ustalil se je v Miramaru. Leta 58 pa so mu sledili še Jože, njegova sestra in mama. Star 17 let je tako zapustil Bloke in se podal v neznan svet. 16 dni plobe z ladjo v tujo državo. Ko je prišel tja, je bil

popolnoma zgubljen. Jezika ni znal, prijateljev ni imel. Prvih nekaj mesecev je dobil službo v neki elektromehanični delavnici, vendar je bil tam bolj za breme. Nič ni vedel, kaj naj dela, ker ni vedel, kaj mu govorijo. Še ko so mu rekli, da je odpuščen, se je naslednji dan vrnil na delo. Zopet so ga poslali domov in naslednji dan se je zopet vrnil. Tako kar nekajkrat, dokler ni dobil Slovenca, ki je šel z njim na delo in mu potem prevedel, da ga ne potrebujejo več.

Ščasoma se je navadil jezika, tako da se je lahko sporazumeval. Prvo leto je veliko časa preživel na plaži in tam še dodatno izpilil svoje plavalne sposobnosti do te mere, da je dobil službo reševalca iz vode. Že takrat je občudoval plavalce, ki so se prebijali do valov in nato s telesi drsli po valu. To tehniko je hitro osvojil. S prijatelji so začeli razmišljati, da bi se po valovih spuščali z deskami, toda v tistem času si nisi mogel kar kupiti deske v trgovini. Tudi načrtov za izdelavo deske niso imeli. Šele ko so dobili neko revijo, kjer je bila fotografirana manekenka ob deski, so tako lahko primerjali mere in izračunali, koliko naj bi bila deska dolga in široka. Potem pa je bil spet problem, iz česa jo narediti, saj je bila dolga dva metra in šestdeset centimetrov ter pol metra široka. Les ni prišel v poštev, ker je pretežak, rešitev je bil poliuretan in premaz iz steklenih vlaken. Tako so naredili eno prvih desk v Argentini. Seveda je bila zelo nestabilna in težka zaradi pomanjkanja tehničnih podatkov, a vendar za takrat odlična.

Pozimi, ko ni delal na plaži, se je vpisal v srednjo šolo gradbeništva, ki je bila okrog 50 kilometrov stran od Miramara. Sedem let je tako poletja preživel na plaži kot reševalec, zime pa v šoli. Ljubša so mu bila poletja, saj je lahko cele dneve preživel na plaži in se ubadal z deskanjem. Ko so izdelali prvo desko leta 64, je bil tako zavzet, da je bil prvi v mestu, ki se je uspešno postavil na noge in drsel na valu stoje. Zato so v Miramaru obeležili ta datum za začetek deskanja. Prepričani, da so prvi v Argentini, ki so začeli deskati, so kmalu ugotovili, da temu ni tako. V podobnem milijonskem mestu Mar del Plata so začeli istočasno raziskovati deskanje, vendar so imeli oni dostop do pravih desk in znanja ter tako malce prehiteli Miramarčane.

Jože je postal pravi »beach boy«, cele dneve je preživel na plaži s svojo desko. Na ta način je dobil tudi veliko prijateljev. Postal je pravi fanatik tega športa. Celo pozimi, ko je bila voda mrzla, je s prijatelji preživel tudi po osem ur v vodi brez zaščitnih oblek. Vse je bilo manj pomembno, tudi delo doma je stalo, ko so se pojavili lepi valovi. Mati je bila čisto potrta, ko se je tako nekoč vrnil domov in je rekla: »Jože, pa si ti pri t'pravi? Toliko dela doma, ti pa greš s tisto

desko!« Spoznal je, da je bilo za bloško mamo deskanje vse prej kot pa nekaj pametnega in kljub njegovemu prepričevanju, da je to nekaj dobrega za turizem, si ni premislila.

Deskanje mu je prineslo tudi marsikatero dogodivščino, kot na primer potovanje čez puščavo Atakama. Šest tisoč kilometrov s spačkom in tremi prijatelji čez Ande v Peru na valove Tihega oceana. Kraj, kamor so se odpravili, se je imenoval Čikana, eden najlepših krajev za deskanje, saj če si lepo ujel val, si lahko predeskal tudi kilometer. Iz Lime pa so se potem podali še na valove Brazilije. To je bil prizor, vse zasneženo na 6 tisoč metrih, štirje v spačku, na strehi pa deske za jezdenje valov. Jožetu je potegnili usta v nasmeh, ko se spomni, kaj je vse že počel.

Ni pa deskanje le zabavno, ampak je to tudi pravi šport in če je šport, je Jože poleg. V svoji 40 – letni karieri deskarja se je udeležil kar nekaj tekmovanj. Odlike, ki jih ocenjujejo pri tem športu, so zavoji, kako so izvedeni ter drznost tekmovalca, da se spusti čim dlje v notranjost vala ter kako se iz tega potem reši. Jože se je med leti 1970 pa do 1984 udeležil 8 lokalnih tekmovanj, kjer je seveda zmagal, ter dveh na državni ravni. Oba sta se izvajala v Mar del plati, zibelki in največjem zbirališču deskarjev. Tu je eno tekmovanje zaključil z drugim mestom, tisto ob stoletnici mesta Mar del Plata, kjer je bila zbrana mednarodna elita deskanja, pa je zaključil na zmagovalni stopnički. Zanj je bil to največji dosežek v njegovi karieri

Deskanje pa ni edini šport, s katerim se je ukvarjal. Kako leto in pol je zime preživel v Buenos Airesu. Takrat je aktivno igral odbojko na mivki. Prišel je celo v reprezentanco in zelo uspešno zastopal barve svojega kluba, vendar se je kmalu vrnil v Miramar na svoje valove.

Po prvih desetih letih dela na plaži pa se je moral Jože odločiti, kako bo sedaj peljal naprej svoje življenje. Najprej je mislil, da bo s svojo izobrazbo lahko dobil službo v Sloveniji. Potem pa se je ponudila priložnost, da vzame koncesijo na plažo in postane tudi on gospodar in ne le zaposleni. Ponudba je bila ugodna, ostal bi na valovih in še zaslužil bi.

Odločil se je za plažo, najprej je vzel pogodbo za pet let, da preveri, koliko lahko sploh iztrži iz tega, pa tudi država ni hotela dati daljše pogodbe. No kasneje, leta 75, ko se je izkazal za dobrega gospodarja, pa mu ni bilo problema podaljšati pogodbe še za 25 let.

Gostov mu ni manjkalo, saj so vsi njegovi prijatelji z družinami hodili k njemu. Plažo je poimenoval Čikana, po najlepši plaži za deskanje iz Peruja. To je še povečalo interes turistov. Ni pa bila plaža le molzna krava, dodobra se je nagaral zanj. Veliko je bilo odrekanja in varčevanja denarja, da je lahko plačal zaposlene in vlagal nazaj v plažo.

Poleg lepih dni na plaži pa so bili tudi slabi, ko je narava pokazala svoje zobe. Dvakrat mu je kar dodobra uničilo, kar je zgradil. Prvič je prišel velik

val, ki je pometel vse s plaže, in barako, ki je stala tam, tako izpodjedel, da jo je moral Jože porušiti in začeti znova. Odločil se je za bolj trdno gradnjo in ker je bil gradbenik, se je sam lotil projekta. Tokrat je bil bolj previden in umaknil objekt višje na obalo. Vse je bilo zidano, da je bolj trdno in se ne more kar tako podreti. Spet se je zmotil. Drugič ni bila voda tista, ki je rušila, ampak veter. Prišel je tako močen zračni vrtnec, da je prelomil armirane zidove igrišča za Baal (zelo popularen šport v Argentini, ki je mešanica med squashem in tenisom), kot da bi bili iz kart. Takrat je imel srečo, saj če bi šel vrtnec le meter ali dva bolj v levo, bi mu razrušilo celoten objekt.

Neprestano delo in vlaganje je obrodilo sadove. Plaža je rasla, turistov je bilo vsako leto več, še posebej iz Buenos Airesa, od koder je prišla na plažo tudi Mari, Slovenka po očetu in mami, a rojena v Argentini. Ko so tako nekoč dopustovali s starši na Jožetovi plaži, ji je nekdo prišepnil: »Lej ga, ta je Slovenec,« se spominja Mari. Takrat ji je bilo komaj 14 let in ko ga je zagledala, se je kar zgrozila. »Od sonca ožgana bela brada, dolgi beli lasje, čisto rjav in zguban, čisto neprivlačen, kot kakšen starček,« se smeje spominja Mari. »Nikoli si ne bi mislila, da bom kdaj njegova žena.« Ko je Jože v Buenos Airesu igral odbojko, sta se potem še nekajkrat dobila v slovenskem domu in začela se je ljubezen. Sedaj sta srečna, imata tri hčerke, najstarejša ima sedaj 28 let in je inštruktorica smučanja, srednja ima 27 let in je v Miramaru odprla svojo prodajno galerijo, imenovano Oblika, po slovensko. Najmlajša hči pa šteje sedaj 24 let.

Ob vseh njegovih zaslugah so mu pred kratkim podelili v Miramaru najvišje priznanje za najdeskarja in za njegovo življenjsko delo v tem športu. Dobil je tudi čast, da poimenuje kamniti pomol, ki ga je poimenoval čisto preprosto po slovensko Pomol. Danes veliko mladine ne ve pomena te besede, ampak kot pravi Jože: »Lepo jih je slišati, kako razlagajo, da so se drsali na Pomolu.«

Kljub življenju in delu v Argentini pa ni bilo dneva, da se ne bi spomnil na Bloke. Najbolj pomembno zanj je bilo to, da zasluži s svojim delom toliko, da ni omejen s potovanji v Slovenijo.

Prvič se je vrnil v Slovenijo leta 1969 in prva stvar, ki jo je hotel narediti, je bila želja, katero je imel še od otroštva. Spust s smučmi z Bloščka. Preden je odšel v tujino, je bil zelo dober smučar, toda vedel je, da moraš biti za Blošček odličen smučar. Odšel je na vrh, poguma mu ni manjkalo in se spustil smuk naravnost v Topol. Seveda je bil takrat Blošček še dokaj neporaščen, tega sedaj ne bi mogel narediti.

Od takrat se redno vrača domov, sam ali z ženo, včasih pripelje tudi katero od svojih hčera, da tudi one vidijo, od kod so njihovi starši. Letalske karte so sedaj že kar poceni, časa ima pa tudi vedno več. Edini problem zanj je strah pred letenjem, ki pa ga vsakič posebej premaguje v želji vrnitve.

Sedaj ne živi več v Miramaru, ljubezen do valov je zamenjal z ljubeznijo do hribov in narave ... Kot je povedal, je bilo zanj 40 let valov dovolj, pa tudi to življenje je bolj za mlade ljudi. Pred nekaj leti je tako prodal plažo in se preselil v hribe.

V svojem večletnem pohajkovanju po hribih Argentine je naletel na planoto, ki je identična Blokam, le večja. Tudi hribi, ki jo obdajajo, so razvrščeni kot na Blokah. Tam si je kupil parcelo in postavil hišo. Mogoče se bo zopet lotil slikarstva in slikal zasneženo pokrajino Argentine, tako kot je to počel v mladosti na Blokah. Kdo ve? Nekaj je pa res, zagotovo si ni nihče mislil, da bo fantič s Studenca nekoč prišel tako daleč, da bodo o njem v tuji deželi govorili s spoštovanjem in mu izkazali vse časti za zasluge v športu, kateri je pri nas skoraj neznan. Kdo pa se pri nas lahko še pohvali, da je izzval celotno elito deskanja v Argentini in potem za nameček še zmagal. Lahko bi rekli: »Majhen korak za Jožeta, a velik za Bločane in vse Slovence.«

Matej Kljun

Ježa na valu je spretnost, predrznost in razumnost hkrati

Cerkev

Marijinega rojstva

na Runarskem

Tudi ta bloška cerkev je že stara in tudi ta cerkev je omenjena že pri Valvasorju – na njegovem seznamu v Slavi vojvodine Kranjske je pri opisu bloške župnije navedena kot 12. podružnica: »Unser Lieben Frauen zu Raunosko« – torej cerkev naše ljube Gospe na Runarskem (pri čemer je vendarle rahlo nenačuden Valvasorjev zapis imena Runarsko; Runarci pravijo, da ime njihove vasi prihaja prav od povezave s cerkvijo, ki je bila romarska – ljudje so rekli, da grejo na »runarsko«).

Sedanja cerkev je bila zidana po letu 1700. 1834 je cerkev pogorela zaradi udara strele. Obnova je trajala dalj časa; šele 1870 je bila znotraj in zunaj ometana. Takrat so zazidali tudi stranska vrata, napravili nov veliki oltar in renovirali stranska dva, ki so ju ob ognju leta 1834 lahko rešili. Stranska vrata so bila tam, kjer gredo stopnice na kor. Streha je ponovno pogorela med vojno leta 1943, malo pred italijanskim razpadom, torej pred malo mašo tega leta. Leta 1946 je bila postavljena začasna streha – namesto nekdanjih lesenih skodel so dali na zvonik in na streho cerkvene ladje bobrovec. Ob obnovi notranjščine 1978 so bili temeljito obnovljeni zlasti oltarji – nova pozlata, barva ipd. Delo je opravil Maks Kozjek, tedanji župnik v Hinjah. Delo je za žegnanje tistega leta blagoslovil pomožni škof Stanislav Lenič.

Runarsko je bila tudi prva podružnica, ki se je v bloški župniji temeljiteje obnavljala po prihodu župnika Jožeta Kastelica. Z deli so začeli konec marca 1981. Že na veliko noč je bilo oznanjeno: »Zidarska dela so končana, na vrsti so tesarji in krovci.« Konec maja: »Ostrešje zvonika stoji. Treba ga je le še prevleči s pločvino.« V začetku julija pa je Oznanilo že poročalo: »Delo pri obnovi zunanjsčine cerkve na Runarskem je končano.« Pri obnovi je cerkev ohranila povojno ostrešje nad ladjo, ostrešje zvonika pa so napravili povsem na novo in v podobni obliki, kot je bilo nekoč, a tokrat je dobilo bakreno kritino. Notranjščino so prepletkali 1982. Ostrešje preostale zgradbe je dobilo baker leta 1991.

Cerkev je slogovno baročna zgradba – spominja na tisto v Ravnah, oblika same ladje mogoče celo na cerkev pri Novi Štifti. V cerkev se pride skozi kolone pod zvonikom.

Oltarji so leseni. Glavnega je leta 1870 napravil podobar in pozlatar Anton Kušlan iz Novega mesta. Le tabernakelj je še z oltarja izpred požara 1834. Oltar je zelo razgiban, kot so bili nekoč pravi baročni oltarji: celoto kakor da v ozadju ogrinja rdeč plašč, na vsaki strani stojita po dva stebra, do stene pa je še po ena kolona kot nekakšen vhod v prostor za oltarjem. Nad tabernakljem je v osrednjem delu oltarja tron zavetnice. Cerkev je posvečena Marijinemu rojstvu – praznuje se 8. septembra (ljudsko ime tega praznika je tudi mali šmaren ali mala maša). V tronu je kip Marije z Detetom; visok je 140 cm. Marija v levi drži Jezusa, v desni pa žezlo. Oba, Marija in Jezus, imata na glavi krono. Levo od Marije je apostol sv. Peter, ki ga prepoznamo po ključih, ki jih drži v desnici, pod levo roko ima še knjigo. Desno stoji sv. Pavel, ki z levico nosi knjigo. Kot običajno je znak sv. Pavla tudi meč, ki ga na Runarskem drži v desni roki. Nad desno kolono je apostol sv. Simon Zelot z žago, nad levo pa je po zapisih A. Makovca apostol sv. Jernej – »glede na nož, ki ga drži v roki«. Vendar danes drži svetnik sekiro – to pa bi bil znak apostola sv. Matija (žaga, nož, sekira so bila mučilna orodja teh svetnikov; sv. Simon ima god 28. oktobra, sv. Jernej 24. avgusta, sv. Matija pa 24. februarja). Ko so obnavljali oltarje, so se večkrat znašli pred vprašanjem, kaj storiti s preveč

Oltar, posvečen Mariji
Magdaleni

uničenimi detajli. Takrat tudi ni bilo več noža, da bi ga obnovili, je pa našel dr. Oražem nekje leseno sekiro, pa so jo dali v roko svetniku, ki bi sicer ostal brez kakršnega koli prepoznavnega znaka ... Oltarno ovršje zaključujeta dva angelca ob straneh ter plastika Boga Očeta nad oblaki z modro kroglo v naročju, ki je znak za stvarjenje zemlje ali kar vesolja; okoli Stvarnika so glave štirih angelcev.

Stranska oltarja sta originalna baročna in sta torej še izpred požara leta 1834. Levi oltar je posvečen spokornici sv. Mariji Magdaleni (god 22. julija), ki je upodobljena na oljnati sliki na les. Na sliki vidimo v pusti pokrajini spokorno oblečeno klečečo svetnico, ki moli pred križem, pod katerim je človeška lobanja. Nad sliko je v oltarnem ovršju Sv. Duh kot golob, ki ga obdajajo

oblački. Pred Magdaleno je včasih na oltarni mizi stal kip Žalostne Matere božje (15. september), ki sedaj stoji samostojno na levi strani prezbiterija. Runarski rojak dr. Janez Oražem je večkrat pri žegnanijskih pridigah na Runarskem povedal, da je bila cerkev prvotno posvečena Žalostni Materi božji in da so Runarci svoj praznik zamenjali ob eni od obnov v preteklosti.

Desni oltar je posvečen sv. Frančišku Ksaveriju (god 3. decembra). Njegova slika je tudi oljnata, toda na platnu. O slikarjih slik na stranskih oltarjih ni poročil. Sv. Frančišek je upodobljen kot duhovnik, ki pred razgibanim morskim ozadjem z ladjami in pristaniškim mestom krščuje zamorskega kralja – ta kleči, Frančišek z desnico nanj zliva krstno vodo, z levico pa dviguje križ. Za klečečim črnecem stoji še eden, ki drži v rokah krono klečečega. Nad Frančiškom je kip sv. Štefana, prvega mučenca. S stranskih zavojev oltarja na sceno na sliki gledata dva angelca.

Podružnica je imela tudi bandero, ki pa se je precej poškodovalo med požarom med vojno. Ohranjena je še dvojna oljnata slika, na eni strani je Marija z Jezusom, na drugi strani pa sta Magdalena in Frančišek Ksaverij, shranjena je bila v župnišču pri Fari. Mogoče se bo bandero lahko kdaj v prihodnosti dalo obnoviti?

V cerkvi visi lep manjši lesteneč, ki ga je priskrbel ob obnovi tedanji župnik Kastelic.

Cerkev ima kor, ki pa je bil pozidan kasneje kot preostala cerkvena zgradba. Stoji na vitkih kamnitih stebrih.

V zvoniku sta dva zvonova (380 in 636 kg; izdelana 1921 na Jesenicah).

Zanimivih je tudi nekaj grafitov za glavnim oltarjem. »Pokrivali zvonik 1981. Kranjc Ivan mojster, pomagal Oražem Anton.« Drug grafit poroča, da je tudi z bakrom leta 1991 prekril ladjo Ivan Kranjc s Studenega. Zanimiv podatek o povojni obnovi je v zapisu: »Ivančič Jože, Ivan, Runarsko 14: na cirkev cimper postavili 6. 9. 1946.«

France Ivančič

Notranjščina cerkve
Marijinega rojstva z
glavnim in stranskim
oltarjem

Razmišljanje

Ob začetku novega šolskega leta

Vsak začetek šolskega leta prinese nekaj novega. Tako smo tudi letos pred novo nalogo z naslovom Vzgojni načrt šole. Prav to me je vzpodbudilo h globljemu razmišljanju, kako vzgajati danes. Še pred nekaj desetletji je bila družina temeljni vzgojni prostor. Danes družina to svojo izrazito dominacijo izgublja. Vse več je zunanjih vplivov, ki družinsko vlogo bodisi dopolnjujejo, bodisi jo izpodrivajo ali omejujejo. Veliko in pomembno vlogo so prevzeli vrtec, šole, televizija (risanke), video igre, vrstniške družbe, glasba, industrija zabave, moda ...

Vzgoja se dogaja v odnosu, in kjerkoli, kadarkoli in s komerkoli otrok oblikuje nek odnos. Ob povečanju teh zunanjih vplivov se vpliv družine zmanjšuje, kajti **starši so prezaposleni, vse več je razpadlih družin, vse manjše so te družine**, posredno pa tudi ti zunanji vplivi oblikujejo starše. Starši postajajo vse bolj razdvojeni, negotovi, ne vedo, kateremu vrednostnemu sistemu naj sledijo pri vzgoji. Prehajamo v obdobje stisk otrok, staršev, učiteljev.

Ob velikem napredku stroke, ob vsem povečanju družbene skrbi za otroke, ob silnem porastu materialnega standarda pa ne morem mimo občutka, da stiske naraščajo. Poleg nasilja, preobremenjenosti, zapostavljenosti, se vedno v večjem obsegu pojavljajo še drugačne stiske, ki jim botruje razvajenost, nerealna pričakovanja, vrstniško in medijsko vkalupljanje v določene vedenjske vzorce, pomanjkanje občutka varnosti.

Današnji otrok je izpostavljen izjemno širokemu, agresivnemu vzgojnemu okolju, kar povečuje njegovo zmedo. Odrašča v nevrotično osebnost. Vse preveč poudarjamo svobodo kot vrednoto, hlastamo po njej, hkrati pa vzgajamo generacije nesamostojnih osebnosti, ki se kljub vsemu počutijo nesvobodni, ujeti v ta potrošniški življenjski slog. Vedno bolj so nezadovoljni, ker je vedno več tega, česar ne morejo imeti, si ne morejo privoščiti.

Otroci potrebujejo in si želijo **topel človeški odnos, sprejetost, varno okolje**, v katerem se

bodo pripravljali za vstop v življenje odraslega.

IN KAKO BOMO TO DOSEGLI?

»Če ne vem, kam grem, bom na koncu zanesljivo prišel nekam drugam!« pravi stara modrost. In prav pri vprašanju vzgoje se ta modrost potrdi. Če ne bomo imeli jasnih vzgojnih ciljev, ne pričakujemo nikakršnih pozitivnih sprememb na področju vzgoje.

Ko je človek izgubljen, so njegove možnosti izbire strahovito pičle! Sicer lahko počne karkoli, to je res, a kaj od tega je prav? Kako naj on to ve, če ga tega nismo naučili, če ga nismo pravilno orientirali, če ga nismo usmerili k iskanju pravilne izbire? In kdo je tisti, ki bo smer kazal, urejal, postavljaval pravila in meje – **zagotovo je na prvem mestu družina**, seveda pa nimajo majhnega vpliva tudi vrtec, šola in ostalo okolje, v katerem se otrok giblje. Prav zato je pri načrtovanju vzgojnih ciljev zelo pomembno sodelovanje in komunikacija vseh, ki pri oblikovanju otroka sodelujemo. Za otroka storimo največ z razumnimi dejanji, saj je tega vreden. In vedno naj nas vodi dejstvo: **vse počaka, le otrok odraste**.

Milena Mišič

30 let vrtca v Novi vasi

*Naj sije sončni žarek,
naj sije nam z neba,
naj sije na otroke,
na mali vrtec ta...*

»Rojstni dan« praznuje ustanova, ki za otroke pomeni tako rečeno drugi dom, saj v njem marsikateri otrok preživi velik del svojega ranega otroštva.

Trideset let... Je to veliko ali malo – predmet razmisleka.

Na planoti s pretežno kmečkim prebivalstvom, kjer so otroci odrasčali v družinskem okolju in družbi vrstnikov iz vasi, je pred tridesetimi leti varstvo v vrtcu pomenilo izjemo, danes pa v veliki večini polno zaposlenim staršem, pomeni nujo.

Zavedamo se, da otroci preživijo najlepše trenutke v svojem, družinskem okolju, zato se zaposleni v vrtcu trudimo ustvariti prijetno okolje, kjer se bodo otroci dobro počutili, da bodo našli pot do novih izkušenj ... Ob različnih igrah si krepijo samozavest, postajajo vedno bolj samostojni, hkrati pa se v družbi vrstnikov učijo prilagajanja.

Milena Mišič

Učimo se plavati

Ogled predstave

Drugi razred je obiskal Škilarjev ata

ŽE PRVI TEDEN, KO SMO PRIŠLI V DRUGI RAZRED, SMO SE PRI SPOZNAVANJU OKOLJA POGovarjali o našem rojstvu, o rojstvu rastlin in živali. Ugotavljali smo, kdo se je rodil najlažji, kdo najtežji, kakšni smo bili ob rojstvu in kako so za nas poskrbeli, da smo preživeli. Ogledovali smo se, kakšni smo sedaj, kakšne imamo lase, oči, zobe, merili smo našo višino, ugotavljali, kdo je najnižji, kdo najvišji in kateri otroci so po velikosti enaki.

Razpredali smo tudi o naših sanjah, kaj bomo počeli, ko bomo veliki. Nekateri bi bili radi prodajalci, gostilničarji, spet drugi kmetje, učitelji, vojaki, motoristi, čebelarji, pa tudi zidarji, slikarji, čevljarji, serviserji in celo bodočega maserja imamo med nami.

Razmišljali smo o preteklosti, o otroštvu naših mamic in celo starih mam. Ravno prav nam je prišel naravoslovni dan, ki smo ga izpeljali v Mestnem muzeju v Ljubljani. Tam smo spoznali življenje koliščarjev, si izdelali loke, puščice, glinene okraske in posodo. Tudi arheologe smo se šli, videli smo zelo staro obzidje in izkopali lončeno posodo ter jo poslikali. Ta dan nas je spodbudil k razmišljanju o življenju nekoč.

imiva. Izvedeli smo, da je gospod doma iz Raven, da je star 75 let in da je bilo pri hiši pet otrok. Tako kot časi, so bila tudi imena takrat drugačna kot danes, včasih je bilo veliko Marij, Franck, Ivank, Lojzetov, Francetov, Jožetov. Danes pa smo v drugem razredu Mitja, Martin, Nal, Lin, Nik, David, Ajda, Lovro, Gregor, Nika, Alen, Izak in dva Klemena. Leta 1938 je gospod France prvič prestopil šolski prag in pomislite, takrat so imeli tu na Blokah dva prva razreda po trideset otrok. Danes jih naša šola v prvem razredu premore le deset, v drugem nas je štirinajst.

Ivančičev France, Škilarjev ata po domače, je imel do šole štiri kilometre in pol, takrat so v šolo hodili peš, pa še to bos. »Čizme« so lahko obuli

okrog ušes ali pa te je potegnila za lase. Preden so uvedli malico v šoli, le-ta je prišla na Bloke s prihodom italijanske vojske, so malicali, kar so prinesli s seboj od doma, torej nič. Premožnejši so si prinesli domač kruh, nekateri, tudi France, pa so doma posušen grah ali bob namočili v vodi in popekli na »šporhetovi« plošči. Pečenega so včasih nesli v šolo in ga tam z užitkom pozobali. Ne samo malica, tudi torbe so bile različne, nekateri so imeli aktovke, Škilarjev ata pa je imel laneno, doma narejeno torbo. Takrat je bilo treba nekaj znati tudi po italijansko. Povedal nam je pesmico v italijanščini. Odprtih ust smo jo poslušali, tudi če nismo nič razumeli, bila je pač v drugačnem jeziku.

Zobnih krem in krtačk ni bilo, umivali so se v »lavorju«, je pa res, da jih je učiteljica v šoli pregledala za ušesi, okrog ust, če so bili tam ostanki žgancev od jutranje pojedine. Pokazati so morali roke in če so bile umazane, so se morali med poukom umiti. Kadar pa je umazanija presegala vse meje, so se šli za kazen umiti pod most, kjer še danes teče potok z imenom Farovščica.

Perilo so prali v potoku, še prej pa so ga namočili v pepel, da je razžrl umazanijo. Ja, gospodinjam res ni bilo lahko.

Igrače so bile redke, pa še te narejene doma. Deklice so se igrale s punčkami iz cunj, fantje pa so si izdelali frače ali pa so kakšno »ulakovo« kolo (kolo manjšega voza za ročno vleko) »točili« po klancu navzdol. Šli so se igrati z italijanskim drobižem, dilcali so, šli so partu trest, z gumbki pa so knofkali in včasih zaigrali prav vse gumbke na svoji edini srajčici. Zaradi tega so bili tudi nemalokrat tepeni. Vse te igre nam je pokazal in z veseljem smo se jih naučili.

Za konec smo ga prosili, naj nam zapoje kakšno pesem in je zapel. Kar dve, nagajivo pesmico o šoli in hudomušno o lovcih.

Potem je prišlo slovo. Pozdravili smo ga, se zahvalili in šli vsak svojemu življenju naproti, on v svoj ritem življenja in med spomine, mi pa novim učnim nalogam in dogodivščinam nasproti.

Učiteljica 2. r Petja Ilejšič

Škilarjev ata nam je povedal veliko zanimivega

Naslednji teden smo v razred povabili Franceta Ivančiča, starega ata našega sošolca Mitje. Vede-li smo, da izdeluje čudovite košare, zobotrebce, včasih je izdeloval tudi »vevnice« (lesene pripomočke za zajemanje žita, moke ali soli). Pa ga nismo prosili, naj nas nauči izdelovanja teh že skoraj pozabljenih predmetov. Ne, ne, povabili smo ga samo zato, da bi ga poslušali. Ob čaju in piškotih se je razgovoril o sebi, svoji mladosti. Spomini so ga odnesli v predvojne čase in niti sanjalo se nam ni, da je preteklost lahko tako zan-

le pozimi, poleti pa jih je bilo škoda, so pač imeli malo bolj obtolčene noge. Oblačil niso imeli na pretek, le hlače in srajco, ki so ju »poverbali« po starejšem bratu ali sestri. Kadar so se hlače raztrgale, so morali goli na peči počakati, da jih je mati zašila.

V šoli je bilo precej drugače kot danes, učiteljico so vikali, bila je stroga, zato so imeli pred njo »rešpekt«. V kotu učilnice je stala šiba in če si bil zelo nagajiv, si jih dobil po zadnji plati, po prstih,

IZGUBLJENI BLOŠKI KORAK

Kakšnih deset dni po izidu zadnje številke Bloškega koraka je pričel zvoniti telefon na občini in pri uredniku. Naši redni naročniki so urgirali, kje je zadnja številka. Ker so vsi izvodi Bloškega koraka, ki gredo preko redne pošte, tudi tokrat bili enako naslovljeni kot vselej, se je izkazalo, da je pošta le-te v dobršni meri izgubila. Kasneje smo z anketo skušali ugotoviti, kdo ni dobil časopisa in smo za vse tiste naredili dodaten ponatis. Pred nekaj tedni ste verjetno že dobili ta ponovni izvod.

Čeprav pri vsej stvari nismo krivi, se vsem naročnikom, ki ste imeli težave, opravičujemo.

Najboljši 5. a

V ŠOLSKEM LETU 2005/2006 JE BIL 5. A-RAZRED ZELO USPEŠEN. TRUDILI SMO SE, DA SMO PRIDOBILI VELIKO ZNANJA IN LEPE OCENE. KJE JE ŽE PLAVANJE NA DEBELEM RTIČU? TAM SMO POSTALI VSI DOBRI PLAVALCI IN OSVOJILI BRONASTE, SREBRNE ALI ZLATE DELFINČKE. NA TE LEPE TRENUTKE NAS ŠE VEDNO SPOMINJA PESEM Z NASLOVOM GUSARSKA, KI SMO SE JO NAUČILI V ŠOLI V NARAVI IN JO ŠE DANES RADI PREPEVAMO.

Učenci smo v preteklem šolskem letu sodelovali na raznih natečajih in tekmovanjih. Likovna dela smo poslali na natečaj z naslovom Vse barve kože ter Naravne in druge nesreče. Prejeli smo nagrade. Uspešni smo bili tudi na dveh matematičnih tekmovanjih, in sicer Računanje je igra in Kenguru, ter v Veseli šoli. Osvojili smo bralno značko in angleško bralno značko. Več kot polovica razreda je sodelovala v pevskem zboru. Nekateri učenci pa smo obiskovali tudi glasbeno šolo. Učili smo se igranja na harmoniko in klavir. Kolajne in priznanja smo prejeli tudi na športnem področju, predvsem v atletskih tekmovanjih.

Veliko nas je tekmovalo v Prosto-

voljnem gasilskem društvu Nova vas in Velike Bloke. Nekateri smo se uvrstili na državno tekmovanje, ki je bilo v Staršah.

Ob koncu šolskega leta smo vsi uspešno opravili kolesarski izpit. Izpit je obsegal teoretični del, spretnostno vožnjo na poligonu in praktično vožnjo na cesti. Sledil je tudi tehnični pregled koles. Primerne opremljena kolesa smo označili z nalepko Varno kolo v prometu. Občina Bloke pa nam je podarila čelade, ki bodo varovale naše glave pri vožnji s kolesom. Ob tej priložnosti se ji tudi najlepše zahvaljujemo. Uspešno smo sodelovali tudi v mednarodnem projektu Varnost za vse. Izdelali smo plakat na temo Bistro glavo varuje čelada in

pripravili razstavo na to temo. Prvo mesto na šoli pa smo osvojili v kvizu Kaj več o prometu. Ponosni smo na sošolce, ki so prejeli priznanja, medalje, pokale. Kot najboljši razred pa smo si prislužili prehodni pokal.

Dobili smo priznanje za najbolj čiste zobe na področju občin Bloke, Loška dolina in Cerknica. Skupina učencev se je udeležila zaključne prireditve v Hali Tivoli, kjer smo

prejeli praktične nagrade za pridno umivanje zob. Na prireditvi je poleg številnih visokih gostov nastopila akrobatska skupina, zabaval pa nas je tudi Anžej Dežan.

Dobri ali celo najboljši smo bili tudi v igrah v okviru šolske skupnosti in zato smo ob koncu šolskega leta dobili največji sladoled.

*Učenci 5. a in razredničarka
Pavla Ponikvar*

Toli in evro

Nova Ljubljanska banka je na naši šoli za otroke iz vrtca in učence nižje stopnje pripravila predstavitev evra v obliki gledališke predstave z naslovom Toli in evro ... Predstava je bila zelo zanimiva in poučna.

Župan se je srečal z Abrahamom

V začetku avgusta je župan Jože Doles praznoval svojo petdesetletnico. Kot se za tako priliko spodobi, je pripravil za sosede oziroma vaščane in prijatelje piknik. Seveda so prišli vsi. Gotovo si je izmislila najbolj posrečeno darilo Martina Hribar, ki je sosedu za to priliko podarila Franceta in Micko Petračeva. Ne za vselej kot sužnja, pač pa le za ta popoldan, da sta veselo prepevala in skrbela za dobro voljo.

Ob tem jubileju se čestitkam pridružujemo tudi v uredništvu Bloškega koraka z željo, da se vzoruje kar pri Abrahamu, kateremu se je rodilo sedem sinov po njegovem stotem rojstnem dnevu in je menda dočakal stoštiriinosemdeset let.

ODTRGAJTE SE OD RUTINE ...

Če želite izboljšati svoje psihofizične sposobnosti, se naučiti ravnanja z orožjem, se izuriti za preživetje v različnih okoliščinah, če želite okusiti vojaško življenje, se pridružite rezervni sestavi Slovenske vojske.

www.slovenskavojska.si

Biti morate polnoletni, imeti najmanj srednjo poklicno izobrazbo in izpolnjevati predpisane pogoje. Če imate odslužen vojaški rok ali če ste se prostovoljno usposabljali za obrambo, vas bomo vključili v program specializiranega usposabljanja, če nimate odsluženega vojaškega roka, pa najprej v program temeljnega vojaškostrokovnega usposabljanja.

Odprte so možnosti tudi za usposabljanje za podčastnike in častnike rezervne sestave Slovenske vojske.

O vseh ugodnostih, obveznostih in pogojih vas bomo seznanili na **Upravi za obrambo Postojna**, v **izpostavah v Kopru** (tel. 05 639 22 76), **Postojni** (tel. 05 728 01 31) ali **Sežani** (tel. 05 734 55 54) ter **pisarnah v Izoli** (tel. 05 641 72 33), **Piranu** (tel. 05 674 60 02), **Cerknici** (tel. 01 709 10 87) in **Ilirski Bistrici** (tel. 05 714 55 91). Oglasite se lahko tudi pri skupini za pridobivanje kadra v Vojašnici Postojna (tel. 05 728 14 01).

**... IN SE PRIDRUŽITE POGODBENI
REZERVNI SLOVENSKE VOJSKE!**

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO

SLOVENSKA VOJSKA
V službi domovine

Primož Oražem

»Ohranimo bloško naravo s pomočjo ekologije.«

2.

Katja Lah

»Z lastno vizijo in evropsko pomočjo lahko zagotovimo dolgoročen razvoj Blok.«

18.

Ervin Kraševac

»V prizadevanju za konstruktivno sobivanje na Blokah.«

13.

**Mladi
za Bloke**

Praznik med športniki

Športno društvo je v okviru občinskega praznika organiziralo nekaj prireditev. Osnovnošolci so igrali nogometni turnir, kolesarji so preko-

lesarili Bloke po dolgem in počez, pomerili so se v igranju ulične košarke in podali so se na pohod na Blošček, kar pa so združili s polhanjem.

Dober nogomet na Studenem

PRAVO NOGOMETNO VZDUŠJE TER VSAKO LETO VEČJE ZANIMANJE ZA PRIREDITEV TAKO IGRALCEV KOT GLEDALCEV. ZMAGA EKIPE STELES-TAŠI. ORGANIZACIJA NA VSAKOLETNEM NIVOU.

Tako kot prvo leto je letošnji turnir potekal ravno v času svetovnega nogometnega prvenstva, kar daje prireditvi še dodatno vzdušje. Na turnirju se je predstavilo dvanajst ekip, ki so sestavljale štiri skupine s tremi moštvi, zmagovalci le-teh pa napredujejo v polfinale. V predtekmovalju, kjer je vsaka ekipa odigrala po dve tekmi, so gledalci videli dvanajst kakovostnih predstav, polnih lepih golov in dobrih obramb. Večjih presenečenj ni bilo, če izvezamemo izpad dvakratnih zmagovalcev in branilcev naslova ekipe Adrie iz Novega mesta, katera pa letos ni nastopila z vsemi najboljšimi igralci. Porabljeno energijo so si igralci povrnili s hrano in pijačo po izbiri. Prvo polfinalno srečanje je bilo v znamenju nogometa iz Loške doline, saj sta se pomerili ekipi Les-gam Pudob in Steles-Taši, z dvema goloma pa so si finale priigrali slednji. V drugem polfinalu (obe ekipi sta že imeli polfinalne izkušnje iz preteklosti) je moštvo Žimaric iz izidom 2:1 ugnalo Veterane. Porazenca polfinala sta za tretje mesto izvajala kazenske strele. Uspešnejši so bili Veterani, ki so tako zasedli tretje mesto. Za veliki finale lahko trdimo, da je bil eden najzanimivejših doslej. Žimarčani so ob bučnem vzpodbujanju njihove navijaške skupine v prvem polčasu povedli. Sledila je lepa predstava za gledalce, pravi

boj za vsako žogo na sredini igrišča. Ko je že kazalo, da bo izid ostal 1:0, so po natančnem strelu, ko se je žoga od prečke odbila v mrežo, Steles-taševci nekaj minut pred koncem izenačili. O zmagovalcu so tako odločali streli z bele točke. Več športne sreče in zbranosti so pokazali igralci Steles-Tašija in tako na svojem prvem nastopu na studenskem turnirju zasluženo zmagali. Vodja zmagovalcev Janez Sterle je za Bloški korak z veseljem povedal: »Zahvaljujemo se za organizacijo in vzdušje, vse je narejeno, kot

je za tako prireditev potrebno. Ob zmagi je potrebno poudariti, da je bilo tekmovanje izredno izenačeno, zanimivo in predvsem v športnem duhu. Glede na zelo uspešno izvedbo turnirja se naslednje leto vrnemo branit naslov zmagovalca.« Najboljša štiri moštva so iz rok organizatorja prejela pokale. Pokal za najboljšega strelca si je zaslužil Darko Begič iz ekipe Žimaric, po njegovih strelh so vratarji štirikrat odšli po žogo v mrežo. Skupaj je bilo doseženih 44 golov, kar statistično gledano pomeni 2,93 gola na odigrano tekmo.

Kot je za turnirski sistem značilno, je število zadetkov na tekmo nekoliko večje v predtekmovalju kot v sklepnih bojih.

Prireditev je lepo uspela, zaradi velikega zanimanja pa bo organizator razmislil o spremembi tekmovalnega sistema, ki bi omogočal udeležbo večjega števila ekip, pri čemer pa mora biti celotno dogajanje izvedljivo v razumnem časovnem okviru.

Končni vrstni red:

1. Steles-Taši, 2. Žimarice, 3. Veterani, 4. Les-gam Pudob, 5. – 12. Cajnarje, Gostilna Miklavčič, Avto M, Studenec H. F., Studeno, Luzerji, Adria, Zakrajški.

Jože Avsec ml.

Utrinek s turnirja na Studenem

Devet križev Jožeta Kotnika

Jože Kotnik – na steni fotografija, ko igra na orglice

„Bločani so kleni ljudje,“ je vselej veljalo. Vsako leto pridni sodelavci od Rdečega križa z Blok obiščejo in obdario nekaj devetdesetletnikov. Letos pa nič. Pa ni čisto tako, saj je 90 let praznoval Jože Kotnik, ki je bil rojen v Novi vasi in je že mlad odšel z Blok.

Jože je bil rojen v številni Kotnikovi družini. Po končani osnovni šoli se je izučil za mlekarja pri mojstru Böhmeju, ki je takrat vodil novsko mlekarno. Na tisti čas ga vežejo silno lepi spomini na vaške fante, ki jih je Tone Šraj združil v pevski zbor Deteljica in prepevali so na nastopih ali pa v svoje veselje zvečer pod vaško lipo. Toda sir se je takrat slabo prodajal in dela ni bilo. Odšel je s trebuhom za kruhom. Kot mlekar je delal na Štajerskem, pa v Vojsvodini in celo na Žabljaku v Črni gori. Zanimivost je Žabljak pod Durmitorjem, ki je kot Bloke planota, vendar od Blok kakšnih petsto metrov višja. Vsa je poraščena s travniki in še bolj mrzla kot Bloke. Tudi poročil se je. Toda prišla je druga svetovna vojna in presekala idilično življenje med Črnogorci.

Po vojni se je zaposlil v Ljubljanskih mlekarnah, kjer je tudi dočkal pokoj.

Že dolga leta živi v Višnji Gori, kjer si je že pred desetletji zgradil hišo. Goji pa dve ljubezni. Ima spomine na rojstne Bloke in nič ni lepšega kot srečati Bločana in se pogovoriti o njih. Pa tudi za naš časopis nam je že večkrat opisal dogodke iz mladih dni.

Za svoje potrebe si še priložnostno pripravi svoj domači sir, ki je takšen kot, ga ne dobiš nikjer in se italjanska mozarella skriva pred njim. Ko sva bila s Francetom Škrabcem na obisku, nama je postregel z njim. Prste si polizeš.

Kljub devetdesetim letom je še čil in zdrav. No, s kakšno tabletko mu že pomagajo zdravniki vendar za potrkati po lesu Igra si na orglice in dobre volje mu ne manjka, pravi, da zato, ker je poročen s kraljico Marijo. (ženin deklinski priimek je bil Kralj). Bloke pa pogreša.

Še na mnoga leta.

Stane Korenjak

Prihodnost si bomo ustvarjali sami!

O kakšni prihodnosti pa sploh govorimo? Socialni demokrati si želimo in delali bomo takšno družbo, da bo nudila dovolj ugodnosti mladim družinam. Družbo, v kateri ne bodo doživljali stanovanjske stiske in bodo lahko njihovi otroci doživljali brezskrbno otroštvo.

Zavzemali se bomo za to, da bi se študij končal z ustreznim in dobro plačanim delovnim mestom. Da mladi izobraženci ne bodo v strahu pred brezposelnostjo, ampak ljudje, ki si bodo s poštenim delom zaslužili pošteno plačilo. Plačilo, s katerim se bodo lahko postavili ob bok svojim evropskim vrstnikom.

Želimo, da bodo starejši doživljali dostojno starost in jim bo pokojnina več kot le za kruh in mleko.

Prizadevali si bomo, da bodo vsi občani Blok deležni enakih življenjskih pogojev, kot jih uživajo po razvitih evropskih deželah, obenem pa bodo ohranili svoje bistvo.

Postali smo moderna stranka, ker to od nas terja moderna družba!

**Kandidata SD za občinski svet Bloke
Stanka Rebec in Matej Kljun**

9.

25.

Tretja fotografska delavnica

NEFORMALNA FOTOGRAFSKA SKUPINA JE 12. IN 13. AVGUSTA USPEŠNO IZPELJALA TRETJO FOTOGRAFSKO DELAVNICO V SKLOPU PROJEKTA FOTOGRAFIRAJ. BLOKE. SI. TEMA DELAVNICE STA BILA POR-TRET IN ARHITEKTURA NA BLOKAH. SKUPAJ Z ORGANIZATORJI DO-GODKA IN DVANAJSTIMI UDELEŽENCI SE NAS JE NABRALO OKROG DEVETNAJST. VEČINA UDELEŽENCEV JE BLOKE SPOZNALA ŽE NA PRVIH DVEH DELAVNICAH, NEKATERI PA SO NA BLOKE PRIŠLI PRVIČ. NAMESTO NAJBOLJ VROČIH IN SONČNIH DNI TEGA POLETJA, STA UDELEŽENCE PRIČAKALA OBILNO DEŽEVJE IN TIPIČNO BLOŠKI MRAZ.

Ko smo se v soboto dopoldne vsi zbrali, smo se razdelili v dve skupini in odšli na teren. Ena skupina se je odpravila v Velike Bloke, kjer so naredili fotografsko zasedo v vojašnicah, druga se je sprehodila po Novi vasi. Janez Rot, Janezkov iz Nove vasi, nam je omogočil, da smo si ogledali delavnico, kjer izdeluje bloške smuči, za kar smo mu zelo hvaležni. Mladi fotografi so veliko izvedeli o izdelavi smuči in njihovi uporabi.

Pošteno premočeni smo se odpravili na kosilo k Slamarju, kjer smo se ogreli in prišli k močem. Po kosilu je sledilo predavanje fotografa Matjaža Wenzla, ki je govoril na temo portreta in nam predstavil trike pri uporabi funkcij fotografskega aparata. Po zanimivem predavanju so sledila vprašanja udeležencev, nato smo se znova odpravili na teren.

V večernih urah odprtje razstave Zberi vse vode in zaključek s pi-

Matjaž Wenzel se ni izkazal samo kot odličen predavatelj, temveč tudi kot hvaležen gost

knikom BOŠ-a, ki je bil hkrati večerja za udeležence razstave. Brez bloškega krompirja v obliki ocvrtega krompirčka seveda ni šlo. Postregli smo z bučkami in čevapčiči, na voljo je bila tudi pijača. Druženje se je kljub mrazu zavleklo pozno v noč.

**fotografiraj
bloke
si**

Nedelja je minila v znamenju portretov, ki so jih udeleženci delavnice posneli pred vrati in med njimi pri cerkvah pri Sveti Trojici in pri Fari. Gospod župnik Lojze Hostnik je med mašo oznanil vernikom, da naj se delajo, kot da fotografov ni. Bilo je čutiti nemir, vendar so ver-

Vabimo vas, da se udeležite zadnje iz serije štirih delavnic, ki bo 21. in 22. oktobra. Na spletni strani <http://fotografiraj.bloke.si> se lahko rijavite do 18. oktobra do polnoči.

kluba BOŠ in strnili vtise. Delavnica je bila uspešno izpeljana in udeleženci so se na Blokah dobro počutili. Tudi vreme se je popravilo, saj je okrog enajste ure prenehalo deževati. Upamo, da se bodo tudi zadnje delavnice udeležili v tako lepem številu. V oktobru nas

niki zelo prijazno sprejeli množico objektivov, ki jih je obkrožala.

Po končanem terenskem delu smo se poslednjič zbrali v prostorih

čaka zadnja jesenska delavnica, novi izzivi in nova presenečenja, nato pa pregledna razstava del.

Simona Govednik

Tretji bloški filmski festival

SUMOboš je tudi to poletje priredil tradicionalni Ffilmski festival. V avgustu in septembru se je na BOŠ-evem velikem platnu (dijagonela ~ 4, 5 m :) ob koncih tedna zvrstilo kar 7 nepozabnih filmov. Katerih, si oglejte na spletni strani <http://sumo.klub-bos.si/ff3/>.

Vsem, ki si jih niste uspeli ogledati na festivalu, njih ogled toplo priporočamo ob prvi priložnosti, najsi bo to na malem zaslonu ali v Kinoteki.

Študentski klub BOŠ na svetovnem spletu

Kaj dobiš, če na zagnane roke na zmernem ognju zamešajo:

- 1 študentski klub
- 2 španska vetrca
- 30 video minut
- 500 fotografij
- 1000 barv
- 3000 besed
- 12 000 črk (brez presledkov)
- 1 klubsko miš (računalniško)
- 2 črni olivi

Tako dobiš spletno stran študentskega kluba BOŠ. Nova, sveža in predvsem aktualna. Na njej boste izvedeli ažurne informacije o prihajajočih dogodkih, pripetijah in še marsičem. Za vsakega nekaj. Odsurfajte na <http://www.klub-bos.si> in nas obiščite!

Fotografska razstava Gregorja Grešaka

Zberi vse vode

V galerijiBOŠ smo v soboto, 12. avgusta 2006, nazdravili s kozarcem čiste domače izvirske vode. S tem smo – v prijetni družbi glasbene skupine Sto prašičkov poje, pesnice Ane Porenta in nepregledne množice obiskovalcev, ki se je komaj strpala v klubBOŠ – odprli fotografsko razstavo Zberi vse vode.

Gregor Grešak se ljubiteljsko ukvarja s fotografijo že več let. Voda ga fascinira, saj je lahko tako trdna snov kot tudi meglica nad jutranjo pokrajino. V razstavi Zberi vse vode je izbral motive, ki prikazujejo neulovljivost vode skozi vse njene vidike, tako realistične kot tudi simbolne.

JURE KOMIDAR

Jure je svoje diplomsko delo z naslovom Pristojnost v upravnem postopku zagovarjal že pred poletjem, 21. aprila. V diplomu piše o državnih in drugih organih, ki so dolžni postopati po Zakonu o splošnem upravnem postopku in po posebnih upravnih postop-

Bera znanja

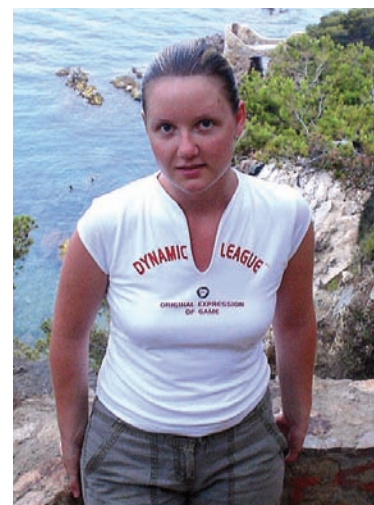
TOKRAT SMO ZABELEŽILI DVA PRIDNA ŠTUDENTA, KI STA DIPLOMIRALA, JURETA KOMIDARJA S HUDEGA VRHA IN MATEJO KLJUN S STUDENEGA.

kih. S tem diplomskim delom je zaključil študij na Fakulteti za upravo na upravno-pravni smeri.

Jure pravi, da mu je bilo pri študiju všeč to, da je izpopolnil svoja predhodna znanja in spoznal še nekatera prej nepoznana področja. Zelo je bil navdušen nad praktičnim usposabljanjem med počitnicami, kjer lahko občutiš, kaj te čaka, ko prideš v službo, čeprav pravi, da bi si želel še več prakse, saj sta dva meseca med počitnicami premalo. Sedaj išče zaposlitev v bližnji in daljni okolici, razmišlja pa tudi o nadaljevanju študija na magistrski stopnji.

MATEJA KLJUN

Mateja pa je diplomirala pred kratkim, 21. septembra, na Visoki šoli za zdravstvo, smer zdravstvena nega – porodniško – ginekološka smer. Mateja je bila v predzadnji generaciji babic, ki ne pišejo diplome, kot je to običajno na drugih fakultetah, temveč imajo pisni in ustni del izpita, ki je sestavljen iz 3 predmetov in obsega snov vseh 3 let študija. Poleg tega pa je potrebno, da lahko pristopiš k diplomskemu izpitu še določeno število opravljenih posegov v porodnem bloku, kot je na primer vodenje 40 porodov. Mateja pravi, da ji je bilo najbolj všeč delo v porodnišnici, kjer se je ogromno

naučila. Sedaj išče pripravništvo z željo, da bi bila lahko v ljubljanski porodnišnici, čez leto ali dve pa naj bi se na novo odprl magistrski študij v Ljubljani in upa, da bo imela dovolj volje za učenje in se bo vpisala na še na podiplomski program.

Čestitamo!

Miha Knavs

Medobčinsko društvo invalidov

V programu MDI so poudarjene predvsem dejavnosti za ohranjanje zdravja naših invalidov ter rekreativne dejavnosti. Med ostalimi so to enodnevni izleti ter enotedenska letovanja članov društva na morju, letos je to na otoku Korčula. Pomladno letovanje je bilo konec maja, jesensko pa v mesecu septembru. Za te počitnice je možno obročno odplačevanje, zato je zanimanje veliko in tudi prijav članov je dosti.

V juliju je bil organiziran enodnevni izlet na Plitvička jezera, vsi udeleženci so bili nad lepotami le-teh navdušeni.

V avgustu pa smo se invalidi vseh treh občin z avtobusom podali proti Avstriji in Nemčiji. V Ljubljani se nam je pridružil še vodič Stane, ki se je izkazal s poznavanjem krajev in mest, ki smo jih videli in obiskali ter njihove zgodovine. Skozi karavanski predor smo se pripeljali na avstrijsko stran in nadaljevali vožnjo do Salzburga, kjer smo

obiskali rudnik soli. Deležni smo bili zabavno-poučne pustolovščine v rovih kamenega solnega rudnika. Oblekli so nas v rudarska oblačila, nakar smo se z izkušenimi rudarji podali na ogled, se dričali po jaških, peljali po solnem jezeru (27 % soli) in se na koncu z vlakcem vrnili na površje.

Iz Salzburga smo nadaljevali vožnjo do Berchtesgaden in se s posebnim, za gorsko cesto prilagojenim nemškim avtobusom po strmi asfaltni cesti pripeljali do Hitlerjeve alpske rezidence imenovane Orlovo gnezdo. Nekateri, ki smo bili tu prvič, smo pričakovali v skalovju bunker, kakršne več ali manj poznamo, dejansko pa je to veličastna zgradba vrh skalovja z vsem možnim udobjem. Na tej višini (1834m) smo v lepem sončnem vremenu lahko občudovali okoliške gore, Salzburg z okolico in čudovito naravo ob Kraljevem jezeru – Könih See.

Ob vrnitvi v dolino smo imeli še nekaj časa za sprehod in nakupe spominkov in razglednic. Tudi povratna vožnja domov je bila lepa, brez zastojev in gneče.

Pozno kosilo oz. večerjo smo imeli na slovenski strani. Po lepo preživetem dnevu smo se v poznih urah z lepimi vtisi vrnili na domove.

Prijav za enotedensko letovanje na Korčuli je že dovolj in je avtobus v

celoti zapolnjen, se pa člani našega MDI po letnem programu lahko prijavijo na martinovanje v mesecu novembru. To razvedrilno srečanje bo po predvidevanju kar nekje na Bloški planoti, da tudi s prevozi starejših in bolehnih članov ne bi smelo biti težav.

Člani UO vsem invalidom in tudi zdravim želimo čimveč dobrega počutja.

Jožica Škrlić

Upokojenci na izletu v rudniku soli v Salzburgu

Odlikovanje Ivanu Invančiču

Predsednik ČD Bloke Ivan Ivančič prejel najvišje čebelarstvo priznanje – odličje Antona Janše I. stopnje

Za posebne zasluge in požrtvovalno delo na področju čebelarstva podeljuje Upravni odbor Čebelarstva zveze Slovenije (UO ČZS) odličja Antona Janše III. stopnje (brnasto), II. stopnje (srebrno) in I. stopnje (zlato).

Nekaj iz pravilnika o odlikovanjih pri ČZS:

- odličja Antona Janše (A. J.) podeli UO ČZS samoiniciativno na predlog domačega čebelarstva (ČD),
- odličja lahko prejmejo le čebelarji, ki so preko ČD včlanjeni v ČZS (v izjemnih primerih tudi drugi, če so s svojim delom prispevali k napredku čebelarstva),
- odličje A. J. se podeli čebelarju za uspešno izvedeno akcijo ali

dejanje v dobro čebelarstva na področju izobraževanja čebelarjev in čebelarskega podmladka, organiziranje in vodenje v okviru ČD, objave v medijih, raziskave ter za pospeševanje čebelarstva v najširšem pomenu te besede.

- odličje A. J. III. stopnje (brnasto) se podeli za najmanj pet let uspešnega delovanja,
- odličje A. J. II. stopnje (srebrno) se podeli za najmanj petnajst let uspešnega delovanja, od tega vsaj pet let na meddruštveni ravni in mora predhodno prejeti odličje A. J. III. stopnje,
- odličje A. J. I. stopnje (zlato) se podeli za najmanj petindvajset let uspešnega delovanja, od tega najmanj deset let na državni ravni in mora predhodno prejeti odličji A. J. III. ter A. J. II. stopnje.

Zlato odličje si je izredno težko prislužiti in Ivan je, po do sedaj

znanih podatkih, prvi bloški čebelar, ki ga je doletela ta čast. To priznanje sovпада z njegovo 60-letnico čebelarjenja (od leta 1946) in je po stažu najstarejši čebelar v ČD Bloke Nova vas.

V teh letih je bil v društvu vseskozi aktiven. Več kot dvajset let je bil v Upravnem odboru, bil je tudi blagajnik, zadnjih deset let pa je predsed-

nik ČD Bloke in obenem član Upravnega odbora Zveze čebelarških društev Cerknica.

Ivan, bloški čebelarji smo ti hvaležni za ves trud in opravljeno delo ter ti iz srca čestitamo za prejeto odličje.

Čebelarji pozdrav: naj medi!

Stane Car, ČD Bloke Nova vas

60 Ivanovih čebelarskih let

Krivolov na Blokah

Prvi dan sezone lova na jelene našli ustreljenega in zapuščenega jelena

V sredo, 16. avgusta, zjutraj so na Blokah blizu Runarskega odkrili ustreljenega jelena štirinajsteraka. Bil je še topel, tako da so ga lovci lahko odrli in odpeljali v hladilnico. Na mesto, kjer je bila žival najdena, so poklicali tudi policijo, ki je prevzela primer in iskanje storilca.

V izjavi za javnost so na policiji povedali, da je bila Lovska družina Martin Krpan Bloke oškodovanca za 950 tisoč tolarjev. Predsednik lovske družine je poudaril, da je ta podatek napačen, saj niso bili oškodovani niti za tolar, ker so še pravočasno našli poginjeno žival.

Žalostno je le, da je bila žival ustreljena in puščena. Kdo je storil to

dejanje, bo raziskala policija, ki je lovce prosila, da ne dajejo komentarjev v zvezi s tem. So se pa razvile različne teorije, kako naj bi do tega prišlo. Ena je, da je bila žival ustreljena drugje in je potem prišla na Bloke. Druga teorija je, da je dejanje zakrivil lovec in v strahu pred posledicami rdečega nepravilnega odstrela, zapustil žival. Jelen mora biti starejši od 10 let, da ga lahko lovec ustrelji, drugače je to nepravilen odstrel. Tretja teorija pa govori, da je bil tisti, ki je streljal, nekdo, ki ima doma neprijavljeno orožje in je iz objestnosti ustrelil jelena. Če policija najde krivca, bo zoper njega podan predlog sodniku za prekrške, ki bo na podlagi zakona storilca tudi ustrezno kaznoval.

Matej Kljun

Obvestilo

Po telefonu nas je poklical Franc Zakrajšek – Petrin z Runarskega ter nas obvestil, da je nekdo na Runarski veji, to je na stari cesti za Boncar, izgubil hladilnik. Če ga bo malo popravil, mu bo še lahko dolgo služil. Če ga pa je kdo namerno odvrigel, pa prosimo, da se javi v našem uredništvu. Dobil bo knjižno nagrado in sicer bo lahko izbral: Knjiga o lepem vedenju ali pa Kako lahko še onesnažujemo okolje.

120 let PGD Prezid

Praznovanje jubileja v Prezidu

Na povabilo predsednika PGD Prezid tov. Filipa Ožbolta smo se 23. septembra na obletnico društva v sosednjo Hrvaško podali tudi gasilci iz GZ Cerknica na čelu s predsednikom M. Dolesom, poveljnikom J. Milavcem in častnim predsednikom D. Jakopinom. Svoje predstavnike so poslali tudi sosede iz GZ Loška dolina. Na jubilejno proslavo so prišli z njimi pobrateni gasilci iz PGD Socka (Štajerska), ki so na koncu tudi demonstrirali izvedbo mokre vaje z MB (državni rekerderji).

Med številnimi gosti, sponzorji in donatorji iz Primorsko-goranske regije HR je potrebno omeniti tudi

donacijo župana mesta Čabar g. Marjana Filipoviča, ki jim je izročil dokument o zemljišču za izgradnjo novega gasilskega doma v Prezidu.

Gasilci – vatrogasci kakor se tam imenujejo, iz Prezida že 120 let organizirano preganjajo rdečega petelina ter vaščanom pomagajo tudi v socialnih, vremenskih in podobnih težavah. Velikokrat se je zgodilo, da so na požare v sosednjo Slovenijo prišli brez pomislekov. To se dogaja tudi danes. Upamo, da tudi jutri in da kolo birokracije ne bo zaprlo meja za nujne primere, ko sosedu v nesreči hiti v pomoč.

Tomislav Beroš, tajnik PGD Velike Bloke

Bloški gasilci pri županu

V začetku meseca avgusta je župan g. Jože Doles praznoval »Abrahama«. Ob tem svečanem dogodku ga je obiskala delegacija gasilcev iz Velikih Blok na njegovem domu in mu zaželela zdravja, sreče in uspešnosti še nadaljnjih 50 let.

Ob tej priložnosti mu je bilo v spomin vročeno skromno darilo kot spoštovanje in pozornost za aktivno večletno sodelovanje z gasilci. Poleg lepih besed okrog praznovanja je stekla beseda tudi o nadaljnjem razvoju in smernicah gasilstva na Bloški planoti.

Našemu obisku sta se pridružila žena g. Olga in sin Nik, ki je obljubil, da bo tudi on gasilec, saj si je že pomeril gasilsko kapo. Toda žal, bila je nekoliko prevelika.

Tomislav Beroš, tajnik PGD Velike Bloke

Stara slika

Na fotografiji je stara slika, na kateri so vaščani Nemške vasi slikani nekje v času prve svetovne vojne. Sliko hrani France Škrabec in je bila last njegovega očeta Jerneja. Objavljena je bila v vabilu na prireditev Spomin se iskri ob občinskem prazniku. Kdor o sliki in osebah na njej ve kaj več, naj nam sporoči.

Vol na Go

Kje so časi bloškega vola, ko jih je bilo polno v hlevu, na njivi in na cesti? In kje so časi, ko so se z mesom slastnih bloških volov mastili Tržačani? Tudi za vzorec jih ni več. Ali pa? Letošnje poletje se namreč na pašnikih Godičevega slasti z zeleno travo spet vol. Martinu Zakrajšku ga je dal v rejo Ljubo Kočevar iz Ljubljane, ki je velik ljubitelj ohranjanja starih običajev in stvari. Vola uporablja le v turistične namene za eko karavane in morda pri snemanju kakšnega filma, saj je pravi lepotec in pri kakšnih 1 000 kg in trinajstih letih je še prav poskočen. S svojim gospodarjem Martinom se zelo dobro razume in ta mu obljublja, da bo na godičevskih pašnikih srečno živel vse dni do konca življenja. Tržačanom pa naj se le cedijo sline.

Za razvoj Blok — ker resnično podp

Jože Doles
za bloškega župana

- >> za kontinuiteto razvoja
- >> za blaginjo mladih družin
- >> za razvoj podjetništva

SDS

27

Janez
Košir

22

Nataša
Širaj

15

Marija
Žgajnar

19

Jožef
Rot

dičevem

Bogata jesen

Letošnje leto je bilo ugodno in jesen daje obilne pridelke. Naš fotograf je v objektiv ujel z grozdom obloženo brajdo. Vi pa ugibajte kje jo je posnel. Imate tri možne odgovore:

1. Fotografija je posneta pri znanem slovenskem vinogradniku Stanku Čurinu na Kogu v Slovenskih goricah. Brajda pa je cepljenka znane štiristoletne trte z mariborskega Lenta.
2. Na sliki je znana brajda Evropske unije, ki raste v Pliskavici na Krasu in smo bili s turističnim društvom Bloke letos spomladi na obisku pri njih. Daje pa vino sorte teran.
3. Brajda je tako obilno obrodila znanemu bloškemu vinogradniku Jožetu Matku v Novi vasi št. 86. Trta pa je sorte plemenita izabela.

Odgovorite! Izžrebali bomo nagrado.

iramo program županskega kandidata

②④
Zvonko
Govednik

③
Olga
Doles

②③
Bor
Zgonc

⑩
France
Dobravec

⑪
Barbara
Zgonc

⑫
Rok
Korenjak

O Poljaki, dolgih vrstah in volitvah

TO POLETJE ME JE POT PONOVO ZANESLA NA POLJSKO. IN TO PONOVO V MESTO NA SKRAJNEM SEVERU – GDAŃSK. TAM SEM ŽE BIL PRED KAKŠNIM LETOM, IN SICER POZIMI V STRAŠNEM MRAZU, TAKO SEM SE ZNAŠEL TUDI V PRVI SNEŽNI NEVIHTI V MOJEM ŽIVLJENJU. TAKI, TA PRAVI, KO STRAŠNO PIHA VETER IN KO STRAŠNO SNEŽI IN KO JE STRAŠNO MRAZ. IN TAKRAT PRIJA BITI KJE NA TOPLEM IN VSE SKUPAJ OPAZOVATI SKOZI OKNO. ZANIMIVO PA JE BITI TUDI ZUNAJ. VSAKA STVAR JE ENKRAT PRVIČ.

No, letos pa sem se tja odpravil poleti. Do Varšave sem bil na letalu skupaj z ministrom za zdravje Andrejem Bručanom, vendar je on sedel v prednjem delu potniške kabine, jaz pa sem bil pri krilih, tako da med letom nisva kaj prida govorila. Ne vem, kako to, ampak skoraj vedno, ko se peljem z letalom,

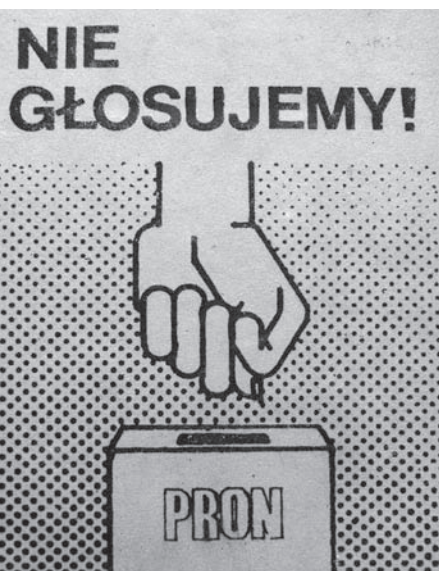
EDINI GOST

Taksist, ki je z letališča konstantno vozil zmernih 100 km/h po vseh ulicah, vmes pa bil neizmerno zgovoren in njegov pogled je bil bolj kot na cesto usmerjen proti zadnjim sedežem, me je varno pripeljal na cilj. V to seveda med vožnjo nisem skoraj nikoli podvomil, čeprav je bilo kar nekaj adrenalina. Nastanjen sem bil v nekakšnem hotelu, ki je sicer študentski dom, in je le 10 minut hoje oddaljen od Długe, torej je v samem središču mesta. Vseeno sem bil presenečen, saj sem se zjutraj znašel v okolju, ki je bolj kot ne spominjalo na ruševine. Ampak v redu. S tem, da nihče od osebja ni znal trohice angleško, sem bil že predhodno seznanjen, a sem vseeno skušal nekoliko komunicirati s prijaznimi gospami starejšega datuma. Zjutraj me je zanimalo, kje je jedilnica, ker naj bi bil zajtrk vključen v ceno prenočišča. Pridem do recepcije, prijazno vprašam, kje bi lahko zajtrkoval. Nič. Skušam pokazati z rokami, malce povem po slovensko in – bingo! Razumeli so me. Gospa je hitela razlagati, da ravno belijo spodnje prostore, ker naslednji teden pričakujejo veliko skupino gostov, zato danes in še nekaj dni 'nie ma chleba'. Je pa blizu trgovina in lahko koristim kuhinjo v zgornjem nadstropju. Aha. Fino.

Potem me je še zanimalo, ker nisem srečal še nobenega gosta, kako je ta hotel kaj zaseden. Imel sem namreč občutek, da sem edini gost. Vprašam in sprašujem in dobim odgovor, da sem, ne, pravzaprav ne, da nisem edini gost, ker bo naslednji teden prišla velika truma gostov. Iz tega sem razumel, da sem poleg osebja

GDAŃSK

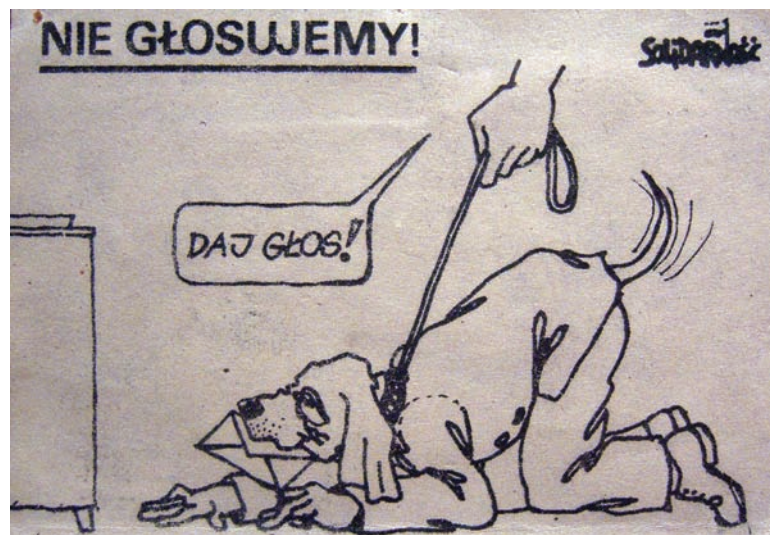
Je ... zanimivo mesto. Ampak dobesedno. Moderno, s pridihom starega režima. Ta pridih je sicer sila opazen in verjetno bo ostal tam še mnogo let. Zakaj? Mesto je razdeljeno na tri mesta: Gdańsk, Gdynia in Sopot. Skupaj jim rečejo Trójmiasto (Trimestje). Vsako ima svoje značilnosti in posebnosti, vsako je imelo svoj zgodovinski razvoj in danes je puščobno živeti v Gdynji, veselo je žurati v Sopotu, prestižno je biti v Gdańsku na Długi in stopiti na Długi Targ. Po Długi sem šel slednji dan, sploh potem, ko sem imel kolo. Ta ulica je zelo urejena. Lepa. Moderna. Je polna turistov. In če stopiš malce

Plakat, ki je nastal leta 1980, ko se je pričelo gibanje Solidarność v ladjedelnici Lenin v Gdansk.

sedim pri krilih. Skoraj vedno, pa je bilo poletov do sedaj že mnogo. In mesto pri krilih mi je nekako še najbolj pristrčno, ker lahko opazuješ gibanje zakrilc pa tudi zasilni izhod je dokaj blizu. Pa še nekaj je: ko fotografiraš iz letala, je lepo, da je v kompoziciji tudi krilo. To daje fotografiji neko posebno težo. Pristnost, da si bil res tam.

Po kratkem letu pristanemo v glavnem mestu Poljske, čez kako uro pa že nadaljujemo polet v Gdańsk. V Varšavi pravzaprav nisem bil še nikoli, razen nekajkrat na letališču, tako da poznam le letališko stavbo in bližnji hotel, kamor lahko skočiš na internet, ki ga krepko zasolijo, letos pa še ta sprehod ni bil potreben, saj tudi Poljaki razvijajo svoja telekomunikacijska omrežja. Morda celo bolj kot mi, zato je internetna pipica za nekaj zlotov dostopna marsikje.

Še eden iz serije plakatov gibanja Solidarność. Rezultat je bil podpisan sporazum avgusta 1980, ki simbolizira pričetek konca komunizma v Evropi.

najverjetneje res edini gost, vendar je kljub tej moji domnevi hrana iz hladilnika v skupni kuhinji izginjala vsak dan. Ko pa se je hladilnik izpraznil, ga ni nihče več napolnil. Torej sem bil v hotelu vseeno skoraj sam. Kdo bi vedel.

naprej, prideš do Jantarjeve ulice, kjer prodajajo izdelke iz jantarja. Potem se svet moderne civilizacije prične bližati koncu. Bil sem res presenečen, ampak mesto je zelo urejeno le v strogem središču, ki se imenuje Staromijasto (Staro mesto). In ta del je res majhen. Kakor hitro skreneš s teh poti, ni niti turistov niti modernega blišča. Prične se kazati prava Poljska, kot bi temu lahko rekel.

Med bivanjem v Gdańsku sem obiskal nekaj starih znancev, spoznal pa sem še precej novih. In tako smo na večerji ob obali v Sopotu malce razpredali o ekonomski situaciji na Poljskem. Presenetljivo kaj vse sem izvedel. Povprečna brezposelnost na Poljskem je okoli 18 %, kar je precej. V času poletja je menda 2 milijona Poljakov na začasnem delu v Veliki Britaniji in na Irskem. Si predstavljate, to je vsa Slovenija! In še več:

Reka Motława in simbol Gdańska – lesen žerjav, s katerim so lahko dvignili 2 tona tovora 27 metrov visoko s človeško silo.

2 stanovanjska bloka, prvi je dolg 1000 metrov, drugi pa 1200 metrov.

dnevno je s Poljske okoli 45 letov v te države. Za primerjavo: med Ljubljano in Mariborom je dnevno okoli 36 povezav z vlakom. Poljaki so torej mobilni. To so spoznali tudi prebrisani bankirji, saj so ugotovili, da Poljaki, ki delajo v tujini, veliko denarja pošiljajo domov na Poljsko, zato so se pred nekaj časa po Veliki Britaniji pojavili jumbo plakati, ki so oglaševali storitev za hitro pošiljanje denarja Western Union v poljščini. Vse to pa niti ni presenetljivo, saj bi na primer s počitniškim delom v kakem obmorskem kiosku, kjer bi prodajal sladoled, zaslužil okoli 900 zlotov mesečno, kar je slabih 55 tisočakov. In kaj se je zgodilo to poletje? Ko se sprehajaš ob obali, skoraj na vsaki gostilni ali kiosku vidiš oglas, da iščejo strežno osebje ali pa razne pomočnike. Jah, kljub 18 % brezposelnosti ni delovne sile, ker je ušla s trebuhom za boljšim kruhom.

VERI VERI DEJNDŽRS

Štorije z osebjem so se nadaljevale tudi v naslednjih dneh. Od pri-

jateljice, ki živi v Sopotu, sem si za čas bivanja sposodil kolo. Saj ne, da javni prevoz ni v redu, ampak kolo je res sila praktično, da se zapelješ sem ter tja in na ta način odkrivaš okolico in sedaj mi je prišlo kar nekako v navado, da če se le da, si nekako omislim kolo, ko sem na kakšnem popotovanju. Tako se zvečer pripeljem s kolesom do hotela, ga priklenem ob ograjo in grem spat. Ko sem šel zjutraj mimo recepcije, da sem oddal ključ, se receptorka zdrzne in se spomni, da sem najbrž jaz tisti, komur je namenjeno neko važno sporočilo. Hitro najde listek in me ustavi. Prične spraševati, če je tisto zunaj moj rower (kot sem razbral, se tako reče kolesu). Aha! Ja, seveda. Prične nekaj razlagati, potem pa pove z resnim obrazom najverjetneje to, kar je imela napisano na listku: »Nau, dejndžrs hir. Najt, veri veri dejndžrs hir.« Potem sem doumel bistvo sporočila. Predlagala mi je, naj zvečer, ko se vrnem, kolo raje priklenem za ograjo stopnišča v recepciji, ker je okoliš menda precej nevaren, ko se znoči. In tako sem poleg

nočitve z zajtrkom dobil še garažo.

Ko sem že pri garažah, moram napisati še nekaj. Vsi veste, pod kakšnim režimom je bila Poljska, poznana je železna zavesa itd. In jasno, režim je nekdanj poskrbel za ljudi, za delavce, ne? Tako kot pri nas so se gradili bloki in stolpnice. Blokavska naselja so rasla kot gobe po dežju, stanovanja so si bila bolj ali manj podobna, razlika je bila le v kvadraturi. Majhna kuhinja z jedilnico, dnevne sobe tako rekoč ni, kopalnica in prostor za spanje. Vse torej v duhu, da bi se ljudje čim manj zadrževali doma, da bi se prehranjevali po menzah in da se ne bi družili med seboj po svojih domovih. Tako je bila torej zasnovana že sama gradnja. Vendar je morala država stalno dajati vtis moči, zato so se gradile tudi velike zgradbe po zgledu mogočne Rusije. In tako mi je Bashia pokazala največji blok na Poljskem. Verjamem, da je tudi eden največjih v Evropi, če si morda celo že ne lasti tega naslova. Kje točno se ta stavba nahaja, se ne spomnim, je pa blizu ulice Pilotów, morda je to ulica Jana Pawła II. Ne, vem, imenuje se Rzeczypospolitej (20 minut dobrega divjanja s kolesom od Długe). Reci ali piši: postavljena sta dva bloka vzporedno. Oba v višino sežeta z okoli 10 nadstropij, krajši je dolg en kilometer, daljši pa 1200 metrov. Ja, kilometer in 200 metrov! In v njem živi okoli 12 000 ljudi! Ko sem omenil, da imamo na Blokah nekaj čez 40 vasi in da v njih živi okoli 1500 ljudi, smo se vsi le smejali. Si predstavljate, da ste poštar? Po moje mora biti zaposlenih več poštarjev samo za to, da lahko raznesejo pošto po teh dveh ogromnih blokih.

ŠE NEKAJ O REPRESIVNIH ORGANIH IN DRUGEM

Omenil sem že, da sem si sposodil kolo. Vse lepo in prav, vendar so na Poljskem kolesarske steze redke. Vsaj v mestu. Tako sem bil prisiljen divjati, zavestno pa sem tudi kršil cestnoprometne predpise. Tako sem se redno vozil po coni za pešce in imel zato dvakrat pogovor s policisti. In nasvet: naredite se idiota. Govorite po bloško in se delajte, da vam je vse jasno in da ste hladni kot špricar. Vžge. Preverjeno trikrat. Tako so mi dvakrat razložili, da z rowerom ne smem po coni za pešce, tretjič pa sem naletel celo na zasedo. Redno sem se namreč vozil

Štiri tipične poljske juhe: z vampi, smetano, slanino, piščancem.

čez most, ki je bil sijajna bližnjica do plaže. Bil pa je zaprt za promet, ker je bil gradbišče, na katerem ni bilo kaj prida delavcev. Tako zvečer kolesarim, kakšnih 100 metrov pred menoj kolesari še nekdo in oba voziva proti mostu. Opazim, da je na mostu policijska patrulja in se ne vznemirjam, če gre čez most kolesar pred menoj, ki je verjetno domačin, potem bo že v redu. No, pa ni bilo. Najprej ustavijo njega, nato v zasedo pripeljem še jaz. Ogromen policist prične kričati name in mahati z rokami. Jasno sem lahko razbral, kaj govori. Ostanem miren in mu po naše povem, da ga čisto nič ne razumem in da ne vem, kaj je narobe pri vsej stvari. Ponovno prične kričati in razlagati, če nisem videl znaka, ki prepoveduje vožnjo. V redu, rečem in ga vprašam, če bi bilo bolje, da grem kje drugje, ali pa me lahko kar spusti mimo. Ta čas se je že unesel in videl, da je najina komunikacija slaba, zato je pričel kazati, da moram pod mostom in nato dalje (to sem vedel že prej sam, ampak pot je pač dolga). Se zahvalim, obrnem in grem pod mostom. Pogledam še proti kolesarju, ki je vozil pred mano, in vidim, kako mu policist piše globo. Se nasmehnem in pritisknem na pedala. Nauk zgodbe: v tujini vas ne bo rešilo le znanje tujih jezikov.

Saj res, obljubil sem vam, da bom napisal kakšno o volitvah, Poljaki se namreč strašno radi pogovarjajo o politiki, a bom o tej temi kdaj drugič. Pa še o poljskem morju, Poljakinjah in o strašni gneči.

Nasvidenje!

Miha Knavs

Neptunov vodnjak, drugi simbol Gdańska na Długi.

Dragica in Stane

BIL JE LEP POLETNI DAN, KO STA NA SKUPNO ŽIVLJENJSKO POT STOPILA DRAGICA ŽGAJNAR IZ TOPOLA IN NJEN IZVOLJENEC STANE OKORN IZ OKOLICE LJUBLJANE. KOT PAR STA SKUPAJ ŽE ŠEST LET, ODLOČITEV ZA POROKO PA JE BILA SPONTANA IN KAR JE NAJPOMEMBNEJŠE, OBA STA ČUTILA, DA JE PRAVI ČAS. ČEPRAV SO BILE PRIPRAVE DOLGOTRAJNE IN NAPONNE, JIMA NI ŽAL, VSE JE BILO POPOLNO IN ZDAJ STA TUDI URADNO MOŽ IN ŽENA. PRVI JULIJ STA IZBRALA ZATO, KER STA MORALA NAJPREJ USKLADITI SLUŽBENI DOPUST. SPRVA STA NAČRTOVALA POROKO V MESECU MAJU, VENDAR SE JE NA KONCU IZŠLO TAKO, DA STA OBA DOBILA PO TRI TEDNE DOPUSTA V ZAČETKU JULIJA.

Spoznala sta se, ko je Dragica še kot študentka delala pri podjetju, kjer je bil zaposlen tudi Stane. V zadnjem letu sta si naredila stanovanje v Topolu in se tudi preselila v novi

skupni dom. Ker sta vedela, da sta si usojena in ker sta že toliko skupaj ustvarila, sta se odločila, da svojo predanost potrdita še uradno, pri matičarju in pred oltarjem. Poroko sta načrtovala v najožjem krogu, saj oba izhajata iz velikih družin, tako da je bilo kljub temu veliko svatov. Poročila sta se v cerkvi pri Novi Štifti in na gradu v Ribnici. Za to lokacijo sta se odločila, ker je bila Dragica že na treh porokah v teh koncih, pa še nekaj sorodnikov ima iz teh krajev, zato ji je ta del Dolenjske še posebno blizu, pa še okolje je ravno prav idilično za tovrstne svečane trenutke.

Glede na to, da se oba vozita na delo v Ljubljano, sem vprašala, ali načrtujeta ostati na Blokah, saj se na žalost veliko mladih parov odseli drugam. Pravita, da sta zaenkrat zadovoljna in da jima je tu kaj lepo, vendar pa nikoli ne veš, kaj bo čas prinesel.

Na koncu pa še nasvet za mlade pare: Če se imata dva rada in oba čutita, da je čas za poroko, potem to storita zdaj in ne odlašajta na jutri, ker ne bo nič drugače in nič boljše in ne bo vama žal.

Anja Anzeljc

Monika in Peter

POLETNI ČAS JE VELIKOKRAT VZROK, DA SE NAŠI GOLOBČKI ODLOČIJO SVOJO VEZO KRONATI Z NOVIM KORAKOM – POROKO. TAKO STA SE ODLOČILA TUDI MONIKA ZAKRAJŠEK S HUDEGA VRHA IN PETER BRECELJ IZ ŠTURIJ PRI AJDOVŠČINI. POMEMBEN DAN SE JE ODVIJAL 29. 7. 2006 V PODUTIKU PRI LJUBLJANI. KOT NAROČENO JE BILA TO ZADNJA SONČNA SOBOTA V MESECU. POROČIL JU JE GOSPOD BRANE ZADNIK.

Če se vrnemo malo v preteklost, je Peter svojo snubitveno pot do osvojitve Monikinega srca začel že v njunih študentskih letih v Kranju. Ženske si rade pustimo malo dvoriti, ampak Monika vseeno ni dolgo časa ostala ravnodušna. Spoznavala sta se postopno, ob raznih študentskih zabavah, klepetih v kuhinji ... po treh letih pa je med njima preskočila iskrica. Njuna veza je že v začetku postala resna, ko sta spoznala ambicije, osebnost eden drugega, sta čutila, da želita eden drugega ob sebi. Tako sta od

leta 2001 veliko preživela skupaj. Peter se je, kljub temu da je Primorec, navdušil za smučanje in sneg, tako mu gredo zimski športi dobro od nog. Zelo se je tudi angažiral, da je Moniko navdušil za kolesarjenje. Sam se je včasih profesionalno ukvarjal s tem, tako da tudi sedaj veliko časa preživi na kolesu. Ko je opravil svoj dnevni trening, se je podal na kolo še z Moniko ter odigral vlogo njenega trenerja. Pa naj še kdo reče, da gantelmanov ni več. Skupni hobiji resnično povečejo ljudi. Oba pa

prisegata, da moramo partnerju dati svobodo, da razvija svojo osebnost, se druži s svojimi prijatelji, ima proste roke, ne da si „priklenjen“ enen na drugega. Naj bo fraza še tako obrabljena, pomembno je zaupanje in iskrenost.

Tako ju je njuna spontanost pripeljala do poroke, ki sta jo sama organizirala v ožjem družinskem krogu. Za priprave nista imela veliko časa, tako tudi ni bilo časa za obremenjevanje z nepomembnimi detajli. Presenečenje je bilo veliko iz vseh stra-

ni. Glavno je, da se je vse izteklo po načrtih. Zanimivo je bilo samo iskanje poročne obleke. Neveste niso od muh, Monika je našla popolno obleko zase, ki ji je bila narejena kot po meri. Ko sta s Petrom prodajalki zaupala, da jo potrebujejo že čez 14 dni, ni mogla skriti začudenja, saj ponavadi bodoče neveste rezervirajo svojo obleko 6-12 mesecev pred dogodkom. Zgodba, ki jo piše življenje, nam poda tezo, da ne se sekirati in obremenjevati s stvarmi in okolico, ampak naredi tako, kot si sam želiš. Mladoporočenca se počutita odlično, dom sta si ustvarila na Blokah, saj novembra pričakujeta novega družinskega člana, ki bo njuno barko življenja popeljal v novo smer. Vsak del našega življenja ima svojo fazo, ki jo preživimo, odrastemo in smo pripravljeni na nekaj več.

Tako se tudi mlada dva pripravljata na novo obdobje, čeravno Monika še ne sliši prav dobro, če ji kdo poreče gospa. Pa srečno!

Ana Komidar

OBVESTILO

Vabimo vse, ki ste v tem času diplomirali, se poročili, imeli zlato poroko, pomembno obletnico (praznovali 90. jubilej) ali kak drug pomemben dogodek, da nam sporočite na Bloški korak in bomo k vam poslali našega dopisnika.

Opravičujemo se, če koga nenamerno izpustimo, ker za dogodek nismo izvedeli. Vabimo vas k sodelovanju,

Uredništvo Bloškega koraka

Usodni »DA«

23. KIMAVCA 2006, NA PRVI JESENSKI DAN, KI JE S TOPLIMI SONČNIMI ŽARKI SPOMINJAL ŠE NA POLETJE, STA NAREDILA POMEMBEN IN PRIJETEN KORAK V SVOJEM ŽIVLJENJU JURE PONIKVAR IZ NEMŠKE VASI IN NJEGOVA IZVOLJENKA SONJA NOVAK, KI PRIHAJA IZ VASI HLEBČE V BLIŽINI VELIKIH LAŠČ.

Sonja in Jure sta si na Ribniškem gradu izmenjala prstana, ki simbolizirata večno ljubezen in zvestobo, nato pa sta večno zaobljubo potrdila še pred Bogom v Marijini cerkvi pri Novi Štifti. Strinjata se, da je bilo najbolj ganljivo slovo od doma. Solze so napolnile marsikatero oko. Sicer pa je Jure cel večer budno pazil na svojo nevesto, tako da mu je svatje niso uspeli ukrasti, kot je običaj.

Pa se vrnimo na začetek njune ljubezenske zgodbe. Spoznala sta se 1. februarja 2003 na zabavi v Dvorski vasi. Izmenjala sta si telefonski številki in si nato teden dni pridno pošiljala SMS-sporočila. Ko sta se ponovno videla, sta ugotovila, da sta za ustvarjena drug za drugega. Jure je hitro dodal: "Z njo bi se poročil že po treh dneh, saj sem takoj začutil, da je prava zame."

Jure je že pred poroko živel pri Sonji v Hlebčah. Pravi, da se je na nov kraj hitro navadil. Domačini so ga že vzeli za svojega. Ugotavlja, da so mladi tam veliko bolj odprti in se med seboj več družijo kot bloška mladež. Nemško vas kar malo pogreša,

predvsem pa svojega mlajšega brata Sandija. Na Bloke se že sedaj redno vrača, saj se vsak dan vozi tod mimo na delo v tovarno Brest v Cerknico. Njegova Sonja pa še pridno študira na Visoki poslovni šoli v Ljubljani.

Sedaj si urejata stanovanje in upata, da bo čimprej nared. Pravita, da se s poroko njuno življenje ni bistveno spremenilo, vendar sta se za ta korak vseeno odločila, saj sta tako vzgojena. Na vprašanje, zakaj se vse manj mladih odloča za poroko, sta odgovorila, da najbrž tudi zato, ker poroka predstavlja velik finančni zalogaj, ki si ga sama, brez pomoči staršev, ne bi mogla privoščiti.

Pravega recepta za srečen zakon ni, prepričana pa sta, da je zanj potrebno spoštovanje, enakopravnost med partnerjema in obilo popustljivosti.

Za božič pričakujeta prvega otročička, ki bo okronal njuno srečo. Ime sta že izbrala, vendar ostajata skrivnostna. Želita si veliko družino in parno število otrok, ker po lastnih izkušnjah ugotavljata, da če so pri hiši trije otroci, dva vedno potegneta skupaj, eden pa ostaja sam.

Za konec se mladoporočenca najlepše zahvaljujeta staršem in vsem, ki so jima na čudovit poročni dan stali ob strani.

Srečno!

Alenka Ponikvar

Zlata poroka na Runarskem

LETOS ZADNJO NEDELJO V JUNIJU STA V CERKVI MARIJNEGA ROJSTVA NA RUNARSKEM PRAZNOVALA ZLATO POROKO IVAN IVANČIČ (MARTINJI) IN STANISLAVA, ROJENA ZAKRAJŠEK (KLOBASARJEVA). PRED PETDESETIMI LETI JU JE V ISTI CERKVI POROČIL TAKRATNI BLOŠKI ŽUPNIK ANDREJ MAKOVEC. OBRED ZLATE POROKE PA JE OPRAVIL TUDI BIVŠI BLOŠKI ŽUPNIK BRANE ZADNIK, KI PA JE SEVEDA KOT ČEBELAR TUDI IVANOV PRIJATELJ, SAJ IMATA ISTO LJUBEZEN.

In kako je minilo teh petdeset let? Kot bi trenil. Ko sta se poročila, nista imela ničesar. Tudi velikih ciljev nista imela. Pomembno je bilo le, da sta se imela rada. V zakonu se jima je rodila ena hči. Ko sta kasneje dobila enosobno stanovanje, se jima je zdelo, da sta že v nebesih. S pridnim delom sta si kasneje uspela zgraditi v Ljubljani lastno hišo.

Z Blokami sta bila zmeraj silno povezana. Ivana so domov klicale čebele, pa tudi domačim je bilo potrebno večkrat pomagati pri delu saj jim življenje ni prizanašalo. Seveda so bile tudi težave.

Če sta se sprla, sta rivec hitro pospravila. In Ivan doda: "Jaz sem najraje videl, če sva ga prav prec."

Pokoj uživata zopet doma na Runarskem, kjer sta si domovanje uredila iz nekoliko povečanega čebelnjaka. Škoda je le, da se starata in da jima zdravje ne služi tako, kot bi rada, še zlasti Stani, ki že je že dolga leta redna stranka pri zdravnikih. Pa vseeno sta zadovoljna in pravita: „Ni nama bilo z rožicami posuto, toda bilo je lepo.“

Čestitkam in lepim voščilom se pridružujemo tudi mi.

Stane Korenjak

OBČINSKA PRIZNANJA

Proslava občinskega praznika. Vse teče kot po maslu. Prireditve na nivoju. Le majhna lepotna napaka. Nagrajena sta bila kar dva bloška »pritepenca«, ki pa sta sedaj že prava Bločana po srcu.

Narava okoli nas

Čeprav je od moje selitve na Bloke minilo že dve leti, še vedno naltim na kakšne znanke, ki tega ne vedo. Ko jim povem, niti niso tako zelo začuden. V zvezi z Blokami pa

si ob vsaki vrnitvi domov spočila pogled na Julijcih. Nizozemci so kmetijsko tehnologijo izpopolnili do potankosti in danes obdelujejo vsako ped zemlje. Travnike kos-

ki jih poznajo le iz vrtnarskih katalogov. Čisto blizu hiše so v blatu še sveže medvedove sledi. Ko jim jih pokaževa, se začno že malo nemirno ozirati okoli sebe, če jih medved morda gleda izza kakšnega drevesa. Ko pa se odpravimo na sprehod do Bloščice, pa komaj verjamejo očem. Vijugast potok, orhideje,

kačji pastirji, žabe ... prav vse sprejmejo z otroškim navdušenjem. Mi pa smo vsega tega vajeni. Se sploh zavedamo vsega bogastva, ki ga skriva Bloška planota? Ga znamo ceniti? Kaj bi morali narediti, da bi ljudje ob omembi Blok namesto na mraz pomislili na to čudovito pokrajino in ohranjeno naravo?

Travnik na Nizozemskem

vedno omenijo mraz in dolge zime. Roko na srce, po nekaj mesecih mraza in snega se tudi jaz sprašujem, če morajo zime res biti tako dolge. Mene je na Bloke pripeljala želja po življenju v naravi. Tako sem po končanem študiju naredila ravno obratno kot mnogi drugi – iz mesta sem se preselila na vas. Notranjska se mi je prikupila že v otroških letih, ko sem vikende in vsa poletja preživljala ob Cerkljskem jezeru. In prav tam se je rodila tudi moja želja po proučevanju narave. Z veliko truda in nekaj sreče je to danes tudi moj poklic. Kot biolog sem se samozaposlila v zasebnem zavodu in delam na različnih projektih s področja biologije in varstva narave. Tako tudi v vsakdanjem življenju pogosto igram vlogo zagovornika narave.

Pred selitvijo na Bloke je bilo moje življenje razpeto med Slovenijo in Nizozemsko, od koder prihaja mož Paul. Nizozemska je po površini le dvakrat večja od Slovenije, vendar ima osemkrat več prebivalcev. Zaradi tega je seveda bistveno bolj gosto poseljena, državo prepreda več 100.000 kilometrov cest. Nizozemsko seveda poznamo predvsem po ravnini in res najvišji hrib sega le nekaj več kot 300 metrov nad morje. Lahko si mislite, kako sem

ijo približno šestkrat na leto. Sliši se sicer donosno, vendar narava zaradi tega plačuje visoko ceno. Travniki so spremenjeni v veliko živo zeleno oazo, v kateri raste le ena vrsta trave. Na teh travnikih ne uspeva niti regrat. Junija, ko se naši travniki bohotijo v pisanem cvetju, bomo na nizozemskem travniku le s težavo našli nekaj cvetočih rastlin. Gozda skoraj nimajo, še največji gozdni sestoji so nekaj desetletij stari nasadi topola. Ko sem nekoč Nizozemsko obiskala sredi zime, se mi je manjši bukov gozd zdel tako čuden. Šele po dolgem premisleku sem ugotovila, kaj me moti. Gozd je bil namreč zelen, pa ne zaradi listja, temveč je bilo zeleno lubje. Če vprašate nizozemske otroke, kakšne barve je bukov lubje, bodo vsi v en glas odgovorili »zeleno«. Zaradi onesnaženega zraka sicer sivo lubje prekriva plast alg in ustvarja vedno zelen gozd. Celotno državo prekriva mreža kanalov in jarkov, v katerih pa je le malo življenja, saj jih vsako leto temeljito očistijo.

Zdaj pa si predstavljajte, kako ostrmijo prijatelji in znanci, ko naju obišejo na Blokah. Že travnik za hišo je za njih čudovito doživetje. Na njih imamo črčke, ki jih komaj poznajo, ter veliko pisanih metuljev. Na robu gozda cvetijo lilije,

Travnik na Blokah

V spomin

Jože Perko

Novica o smrti režiserja Jožeta Perka je udarila kot strela z jasnega. V 60. letu starosti je bil premlad za smrt. Najbolj se bo v spomin Bločanov vtisnil po filmu *Beli krog življenja*, ki ga je režiral, kot tudi napisal scenarij zanj. Čeprav ni bil Bločan, je razumel zimo, saj jo imajo skoraj tako tudi na njegovi Gorenjski, pa mraz, smučanje in sneg. S filmom se je začel ukvarjati leta 1963, v njegovi béri pa so predvsem dokumentarci. Ukvarjal se je predvsem s kratkimi filmi, ki jih je sam imenoval »športni«, pa ne zaradi vsebine, pač za zara-

di njihove kratkosti in dinamike. Močnejši stik z Blokami je nastal, ko je napravil film o Mišu Strmanu, bloškem slikarju. Ljubezen je nato dozorela, nastalo je še nekaj imenitnih posnetkov, vrh je film *Beli krog življenja*. Ovekovčil je tudi zakonca Anzeljc – Petračeva s Hudega Vrha. Idej je imel še nekaj ... Sam je dejal, da se bo, ko bo v pokoju, preselil na Bloke ...

Miha Mišič

Letošnje poletje

Suša in moča

Ta naslov na kratko pove skoraj vse o letošnjem poletju na Blokah.

Po sneženju koncem maja je bilo v začetku junija še nekaj dežja, a še ta skromen. Po 14. juniju pa ga ni bilo niti kaplje. Ves mesec je padlo le 30 l/m², kar je samo 20 % dolgoletnega povprečja. Hladan je bil tudi začetek meseca. 1. junija je bilo jutraj samo 0 °C.

V drugi polovici pa je bilo zelo vroče in precej vetrovno, kar je ozračje in zemljo še bolj osušilo. V dneh po 20. juniju je bilo na meteorološki postaji v Novi vasi izmerjeno celo 32 °C, kar je za junij na Blokah izjemna temperatura.

Vročina in suša sta se nadaljevali tudi v juliju. Od 19. do 28. julija je bilo vroče, saj je bilo v teh dneh vsak dan nad 30 °C, 21. julija pa celo 33 °. Pravi „pasji dnevi“. Padavin je bilo v tem mesecu sicer

nekaj več kot v juniju (55 l/m²), a še te so bile v obliki kratkotrajnih nalivov, ki zemlje nič ne namočijo, le sušenje sena zmotijo.

Pravo nasprotje prvih dveh poletnih mesecev je bil avgust. Prinesel je precejšnje ohlaiditve in veliko dežja. Povprečna mesečna temperatura je bila sm 14 °C (junij – julij nad 20 °C), padavin v tem mesecu pa je bilo 280 l/m², kar je 3,5 krat več kot v juniju in juliju skupaj.

Zaradi tako neenakomerno razporejenih padavin je bila tudi letošnja letina krompirja skromna. Star pregovor sicer pravi, da suša sne en kos kruha, moča pa dva. Na Blokah, od koder zaradi plitve zemlje in propustnosti tal vse površinske vode hitro zginejo pod zemljo, pa ta pregovor ne velja. Na Blokah bolj škodi suša kot moča.

France Škrabec

Sestra Vesna na obisku

Letos poleti je svoje domače in Bloke obiskala sestra Vesna s Hudega Vrha, ki že dolga leta živi in dela v misijonu v Ruandi. Pri nedeljski maši je pripovedovala o svojem delu na črnem kontinentu, kjer še vedno gospodari lakota in revščina. Vsemu pa je predvsem vzrok veliko neznanje. Misijonarji se zelo trudijo, da bi čim več otrokom omogočili solidno šolanje in izobrazbo. Prosila je bloške dobrotnike, da bi postali botri revnim otrokom in jim s tem omogočili dostojnejše življenje v prihodnosti.

*Življenje celo si garal,
vse za dom in družino dal.
Sledi ostale so povsod
od dela tvojih pridnih rok.*

Zahvala

ob smrti

Franca Gržeta

iz Nemške vasi (1912 — 2006),

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste nam izrekli ustno in pisno sožalje, prinesli cvetje in sveče, darovali za maše in ga pospremili na zadnji poti. Posebna zahvala g. župnikoma Lojzetu Hostniku in Branetu Zadniku za besede sočutja in upanja ter opravljeno pogrebno slovesnost in darovano sveto mašo. Hvala pevskeму zboru Tabor za lepo petje.

Posebna zahvala tudi gospe dr. Slavi Usenik za njeno skrb in pozornost, patronažni sestri ter ostalemu zdravstvenemu osebju ZD Cerknica.

Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej.

Vsi njegovi

*Le delo, skrb, ljubezen in trpljenje
zapolnjevalo tvoje je življenje,
nato pošle so ti moči, zaprl trudne si oči.
Sedaj spokojno spiš, a z nami še naprej
živiš.*

Zahvala

ob smrti brata, moža, očeta in starega ata

Stanislava Jakopina

po domače Komnarjevega ata s Studenega na Blokah

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in darovane svete maše.

Še posebna zahvala gre gasilcem, g. župniku Lojzetu Hostniku za lepo opravljen obred slovesa in podjetju AVE.

Hvala vsem in vsakomur posebej, da ste se poslovili od njega in ga v tako velikem številu pospremili na pot v večni mir.

Žalujejo: brata Jože in Drago, žena Julka in otroci z družinami.

Kozerija

Vsi svetniki in svetniki

Zgodilo se je nekoč. Neki občan je zbolel in neprestano ga je bolela glava. Skušal si je pomagati s turško kavo, aspirinom in čaji, pa ni nič pomagalo. Moral je k zdravniku. Ta mu je dal narediti nekaj specialističnih pregledov pri nevrologu, magnetno resonanco in podobno. Vsi izvidi so bili brez posebnosti.

Takrat se je zdravnik odločil stvar vzeti v svoje roke in mu svetoval: »Veste, gospod, vi morate alkohol opustiti.«

Toda bolnik mu je ugovarjal: »Najmanj deset let je že minilo, ko

nisem poskusil kapljice alkohola.« Zdravnik pa je nadaljeval: »No, gospod, pri teh letih boste morali malo opustiti nočno življenje in ženske.«

»Gospod doktor, jaz spim vselej doma,« mu je ponovno ugovarjal.

»Tudi za zdravo življenje boste morali bolj skrbeti. Dnevno se je potrebno rekreirati. Pa pri hrani morate biti zmerni.«

»Veste, gospod doktor, jaz poleti plavam, pozimi smučam, vsak teden skočim na Slivnico in sploh skrbim za svoje telo. Ne jem nič mastnega in sladkega, najrajši imam zelenjavo

in krompir,« mu je ponovno ugovarjal.

Zdravnik se je malo zamislil in obraz se mu je razsvetlil: »Zdaj pa razumem. Vi ste svetnik. Avreola vam je pretesna. Zato vas boli glava.«

Naš znanec Tone iz Sodražice pa pravi, da se članu občinskega sveta reče svetnik zato, ker ima avreolo. Pri vsej zadevi je nerodno le, če je ta tako kot v zgornjem primeru svetniku pretesna. Predstavljajte si takšnega nesrečnika na seji občinskega sveta. On sicer dobro ve, da je na občini vse narobe in zafurano, toda zaradi glavobola ni sposoben formulirati amandmajev in predlogov, ki bi stvar uredili, pač pa le nerazložno nekaj momlja predse. In stvari gredo svojo pot.

Poduk. Ker so volitve pred nami,

preverite, če ima vaš izbrani kandidat dovolj veliko avreolo, ki mu bo omogočala nemoteno delo na sejah.

No naš prijatelj Tone pa pravi, da ni nujno, da ima občinski svetnik avreolo, ker se mu zaradi dolgega sedenja na občinskih sejah tako ali tako svetijo hlače in si naziv svetnik res zasluži. Za takšnega svetnika je namreč značilno, da prihaja na sejo, bolj ali manj žalostno presedi nekaj ur, predlogov nima in sploh se špara. Da bi si pa kakšen zastojarski projekt civilne družbe naložil na pleča, se mu pa res ne splača.

Poduk. Ker se bližajo volitve, pogledajte, kako vašemu izbrancu izgledajo hlače na zadnji plati.

Na volitve pa gremo vsi!

Japec Pika

TRIDESET STOPINJ V

SENCI

Poleg »uradne« vremenske postaje v Novi vasi je na Blokah še nekaj »vremesarjev«.

Pa je Jože, ki ima doma kar nekaj teh merilnih naprav, o tej letošnji vročini sosedu Janezu pripovedoval:

»Vejš, Janez! Vruoč, nej za zdržat. Lej, tle u sejncə je dənəs kar 33 stopinj.«

»Kedu te pa sili, de u sejncə sediš,« je modroval Janez.

Pa sta naprej razpredala kar pri 33 stopinjah o letošnji letini. Malo sta pojarmala, da bo letos vse »za en drek«.

»Ti si krampir skuopou. Kakšen je kaj biu?« vpraša Janez.

»No ja! Tadebeli je kar lejp. Vse skept je pa k evro. Dosti drobiža, debelga pa malu,« je po cropsko Jože opisal

letošnjo letino krompirja.

PREDVOLILNE OBLJUBE

Daleč nazaj – še v kraljevini Jugoslaviji – so pred volitvami na predvolilne shode vabili vse sorte kandidate raznih strank, ki jih ni bilo toliko kot danes, »neodvisnih« pa sploh nismo poznali. Na Bloke je takrat na tak shod prišel eden od kandidatov, ne vem katere stranke, in kar ni mogel nehati s svojimi predvolilni-

mi obljubami.

Med poslušalci je bil tudi tišler Matevž. Kar naenkrat je vstal in kandidatu skočil v besedo: »Gəspud, njehejte! Buu zmankalu, še kej zase pəstite.«

Volite tistega, ki nič ne obljublja. Tisti nič ne laže.

Lep predvolilni pozdrav!

*Vaš »nekandidat«
Obloški Tonček*

ŠE O KROMPIRJU

Ne samo na Blokah, tudi drugod po Sloveniji je krompirja toliko, da gre skozi gajbe.

LETALIŠČE NA BLOKAH

Po drugi svetovni vojni so razmišljali, da bi bilo na Blokah športno letališče. Nekateri vozniki avtomobilov se tudi tako obnašajo, kot da bi bil začetek vasi vzletna in pristajalna steza, saj nekajkrat presegajo dovoljeno hitrost 40 km/h. Vaščani bi lahko pobirali letališko takso. Še bolje pa bi bilo, da damo ležat po vasi policaje. Nekdo se bo že zganil, ali človekoljubne or-

ganizacije ali pa zavarovalnice, ker bi šlo veliko pločevine na pol.

SOSEDJE

Tedaj ko so pri Hotizi naši sosedi zgradili most na našo stran, bi jih moral pričakati kak politik plemitega rodu. S svojo ekipo bi morali najprej prevaliti polovico jedrskih odpadkov na sosednji breg in jim zaigrati na tisti instrument, s katerim bi igral izbrisanim.

Če bi imela Portugalska tako soseda, kot jo imamo mi, bi bila že davno otočje sredi Atlantika.

Mac

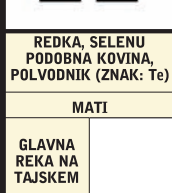

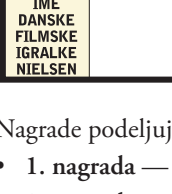
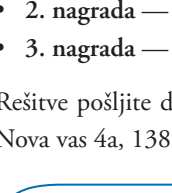
Mušnice na Blokah

Jani je zagledal krasne mušnice in si dejal, da je to gotovo najlepša goba. Pravi okras gozdov in travnikov. Seveda jih je fotografiral. Ko se je vračal proti domu, je opazil volilno agitko. No tudi naši kandidati za svetnike in župana so pred volitvami zelo lepi – pravi ponos Blok. Toda ali ne bo kakšen, ko bo »uspešno kuhan«, na volitvah postal neužiten ali celo strupen? Volitve so odgovorna zadeva. Dobro premislimo.

Bloški korak — glasilo občine Bloke

Glavni in odgovorni urednik: Stane Korenjak | Uredniški odbor: France Škrabec, Milena Mišič, Rado Ponikvar, Tone Urbas | Lektoriranje: Marija Korenjak | Oblikovanje, računalniška grafika in prelom: BOL | Izdelava filmov in tisk: Littera Picta Ljubljana | Izdaja: Občina Bloke | Naklada: 1100 izvodov | Glasilo je brezplačno za vsa gospodinjstva v občini; za naročnike v domovini je predlagan prostovoljni letni prispevek 2000 SIT oziroma 8€ za naročnike v tujini. | Naslov uredništva: Občina Bloke, Bloški korak, Nova vas 4a, 1385 Nova vas; bloški.korak@bloke.si

			AVTOR RUDI MURN	VEDA O VZROKIH ŽIVČNIH BOLEZNI	DELOVALNIK V LINGVISTIKI	SLOVENSKI SKLADATELJ KREK	ŽENSKE, KI SO USPOŠABLJENE ZA MASIRANJE		MANJŠALNICA OD DRVA	SLOVENSKI GLASBENIK SOSS	OCET	ANTON ČEHOV	
			MAKEDON. PROSVETITELJ, UČENEC CIRILA IN METODA					NASPROTJE OD VERE					
			TV ZASLON					MAJHEN RT					
			URADNI SPIS					IT. SLIKAR (GUIDO, 1575-1642)					
			GLAS			ČINELA; POKROVKA (POGOVORNO)				BRANKO DOLHAR, ZGRADBA, STAVBA (ZASTAR.)		NAUM - makedonski prosvetitelj	
			SIMBOL ZA PLATINO			TEKOČINA V ŽILAH		NASPROTJE DOBREGA			SKUPNO IME ZA PLATNOTE, KI SE DVIGAJO NAD 700 m VISOKO NA MEJI MED NOTRANJSKO IN DOLENJSKO	MINERALNI VRELEC V ROGAŠKI SLATINI	
			NOČNA PTICA SELIVKA RJAVO RDEČE BARVE		ANGLEŠKI BRINJEVEC		OBČUTEK PRED NAPADOM BOŽJASTI						
			SIMBOL ZA LANTAN		GRŠKA BOGINJA ZEMLJE UDOMAČENJE			STAROGR. TEKMOVANJE V TELESNIH VAJAH					
			ŠKATLICA ZA HRANJENJE, TOK OKONČINA			OLIVER TWIST	IZ VRBOVIH VEJ PLETEN KOŠ ZA LOVLJENJE RIB ALI RAKOV						
						KRILO POSLOPJA							
						OBDOBJE MEZOZOIKA, TRIAS MESTO V JEMNU						SOL TITANOVE KISLINE	
			BOLEČE VNUTJE LICA (IZ ČRKA: OMAN)			IVAN ČARGO	MANJŠE MESTO V J. FRANCIJI PRITOK SAVINJE						
			STRUPENA KAČA SIMBOL ZA RADIJ		DEL OBLAČILA TRDNA, KAMNITA SNOV		SIMBOL ZA LITIJ RUDNINA TITANOV DIOKSID						
			TROJANSKI KRALJ, KI JE IMEL 50 SINOV										
			MOŠKI POTOMEČ		LJUBKOVALNI NAZIV ZA STRICA		NERA ZA DRAGE KAMNE IGRALEC ŠERBEDŽIJA						
			IVO SETINA	KONEC MOLITVE	SLIKAR KRAJINE BOLEZEN. POMANJK. VITAMINA B2		HRVAŠKA DENARNA ENOTA						
			NAMIZNI PRT				NAJDALJŠA TEKAŠKA PANOGA 17. ČRKA GR. ABECEDA						
					ANTON TROST		DEL UMETNIŠKEGA IMENA IDE KRAVANJE						
					PELAGRA - bolezensko pomanjkanje vitamina B2	IT. OPERNI DIRIGENT (ALBERTO) LOVSKA PRIPRAVA							
			REDKA, SELENU PODOBNA KOVINA, POLVODNIK (ZNAK: Te)			JASEN, LEPO ZVENEČ DOMAČA ŽIVAL							
			MATI										
			GLAVNA REKA NA TAJSKEM			KOFI ANNAN DVA PERZIJSKA VLADARJA							
			SIMBOL ZA ALUMINIJ	KUŠČAR TOPLIH DEŽEL IVAN TAVČAR									
			IZRAELSKA PREDSEDNICA VLADE (GOLDA)			PRIPADNIK JUŽNOAM. INDIJAN. PLEMENA V PERUJU							
			IME DANSKE FILMSKE IGRALKE NIELSEN			SOVRAŽNICA ŽELEZA							

Nagrade podeljuje Avtoservis Kraševec:

- 1. nagrada — Preizkus zavor in test plinov na osebnem vozilu
- 2. nagrada — Premontaža in centriranje štirih gum
- 3. nagrada — Optična nastavitev prednje preme na vozilu

Rešitve pošljite do 30. 10. 2006 na naslov: Občina Bloke, Bloški korak, Nova vas 4a, 1385 Nova vas.

Nagrade od prejšnje križanke, ki jih je podelila Okrepčevalnica Lovec iz Nove vasi, so prejeli naslednji izžrebanci: 1. nagrada Tone Urbas Volčje; 2. nagrada Julijana Avsec C. n. o. 15, 1386 Stari trg; 3. nagrada, Veronika Okorn Ul. pregnancev 14, 1210 Ljubljana; 4. Nagrada Olga Ivančič Ravne 2.

Nagrajenci se oglasite v okrepčevalnici Lovec.

cenimo ga, zato plačamo več

ni ga čez les

PE odkup lesa:
t: 01 70 50 460
f: 01 70 50 463
odkup@ggp.si

odkupovalci:
Funda Jože 041 536 950
Zapušek Franc 041 601 395
Sterle Jože 041 560 854
Vengust Andrej 041 773 399
Bavdek Robert 041 677 237

vodja PE
Fortunat Kotnik
041 648 943

**Gozdno
Gospodarstvo
Postojna**